

DIEVS, KURŠ IR BAGĀTS ŽĒLASTĪBĀ

Es biju...pārsteigts, kad ienācu un ieraudzīju brāli Mūru un visus pārējos šeit uz platformas, draugus, kurus es pazīstu jau tik daudzus gadus. Tas noteikti ir liels gods, redzēt viņus šeit šovakar. Es jūtos tāds kā maziņš, kad stāvu šeit un runāju, kad aiz manis atrodas tādi teologi, un varbūt viņi mani izlabos, ja es kļūdos. Es tā ceru.

2 Mēs esam ļoti priecīgi, ka šovakar šeit ir kāds cilvēks, māsa Rouza. Mēs bijām ceļā... Mums šodien bija neliela maltīte ar brāli Šoru un viņa palīgu. Un, kad mēs bijām ceļā, brālis Viljamss pateica, ka māsa Rouza ir ļoti slima. Un mēs uz brītiņu viņu apciemojām, nometāmies ceļos. Un viņai bija augsta temperatūra, un viņa bija ļoti slima. Tikai daži vārdi lūgšanā, un Tas Kungs runāja uz mums un pateica: "Viņa tiks dziedināta." Teica: "Viņa būs tur rītvakar," viņi pateica. Un te nu viņa ir šovakar, sēž šeit. Tā tas ir.

3 Māsa Rouza, piecelies uz brītiņu kājās, lai viņi... Mēs esam pateicīgi Tam Kungam. Viņa bija piesaistīta pie gultas. Viņa teica: "Velns mani vienkārši pilnībā nomocīja. Es ierados šurp un nolikos ar šo," tā bija kaut kāda kakla slimība, kaut kas tāds. Bet Tas Kungs izveda viņu cauri, tāpēc mēs priecājamies. Paldies dārgajam Kungam!

4 Un tā, mums ir bijis brīnišķīgs laiks. Un rīt vakarā, lūk, mēs dosimies uz "Ramadu". Un neaizmirstiet, rīt vakarā tas nebūs šeit, bet tas būs "Ramadā". Un saiets sāksies nākamajā vakarā. Jums būs jāpacieš mani vēl viens vakars, ziniet.

5 Tā ka vakar vakarā es...es izgāju ārpus visiem rāmjiem, es sev nedaudz apsolīju, ka šī gada sākumā es vienkārši saīsināšu tos vēstījumus no trim vai četrām, vai piecām stundām uz varbūt kādām trīsdesmit vai četrdesmit minūtēm. Un, kā es jums stāstīju vakar vakarā, mana sieva svētdien izteicās, sacīja: "Tev sanāca patiešām labi." Tā ka pēc tam, protams, man bija jāatnāk vakar vakarā un tas viss jāsagrauj, saprotiet. Un vakar vakarā es trīsdesmit minūšu vietā runāju piecdesmit piecas.

6 Šovakar, kad bijām ceļā, Billijs teica: "Par ko tu grasies runāt?"

7 Es teicu: "Nu, man šeit ir pierakstītas pāris piezīmes un dažas Rakstu vietas. Es nezinu, kādu no tām, četras vai piecas dažādas svētrunas..." Es teicu: "Es sapratīšu to, kad es tur ieradīšos un redzēšu, kas notiek."

8 Teica: "Tu apsolīji lūgties par visiem tiem slimajiem cilvēkiem."

Es teicu: "Tieši tā. Cik daudz kartiņu tev ir?"

Teica: "Divi simti."

Es teicu: "Būs labāk, ja es ķeršos tām klāt šovakar."

9 Un viņš teica: "Atceries, ka runāšanai tev ir tikai piecpadsmit minūtes."

Teica: "Visu pārējo tu iztērēji vakar vakarā." Mums būs jāsteidzas, vai ne?

10 Nu, mēs apsoliņām jums, ka mēs palūgsim par tiem cilvēkiem, kuriem ir lūgšanu kartītes, un mums...mums, protams, ir pienākums šo solījumu izpildīt. Mēs nevaram viņus visus izvest cauri rindai, un tāpat es nevarētu viņus aicināt no auditorijas individuāli. Pat ja Svētais Gars man to dotu, man vienkārši pietrūktu spēka to izdarīt. Man tas būtu par daudz. Un...bet mēs visi zinām šīs lietas. Mēs zinām, ka Dievs joprojām ir Dievs. Ne jau tas ir tas, kas dziedina. Tas ir tikai tas, kas uzceļ ticību, lai mēs zinātu, ka...ka mēs esam Viņa klātbūtnē.

11 Un šovakar mēs grasāmies lūgt par visiem tiem slimajiem cilvēkiem, par katru no tiem, kam ir tās lūgšanu kartītes, lai par viņiem palūgtu. Un pēc tam rītvakar tur “Ramadā” mēs centīsimies izdalīt vēl kādas un sāksim tur par viņiem lūgt, jo man ir vēl rītdienas vakars. Un es domāju, ka man ir vēl viens saieta vakars, varbūt arī brokastis. Tas ir atkarīgs no tā, kā tas risināsies.

12 Ir daži...viens no runātājiem, kas tā arī neieradās; pagaidām vēl nav, man šķiet. Brālis Hamburgs, vai tas ir... [Kāds brālis saka: “Emburgijs.”—Tulk.] Emburgijs, Emburgijis, Kešs Emburgijs. Tā nu es to izrunāju pavisam nepareizi, tas ir vācu uzvārds. Es...es domāju, ka tas ir vācu. Tāpēc man varbūt, kā mēs sakām, es atvainojos par izteicienu, būs jāsit bumba viņa vietā.

13 Tomēr mums ir brīnišķīgs laiks Kungā. Jums visiem, ja šovakar šeit ir kādi svešinieki, mēs noteikti priecājamies, ka jūs esat šeit, un ticam, ka Tas Kungs jūs svētīs. Es lūdzos, lai tad, kad mēs šovakar dosimies prom, šajā ēkā nebūtu neviena slima cilvēka, lai mūsu Kungs nonāk lejā Savā lielajā spēkā un dziedina visus, kas ir slimi un ciešanās.

14 Pirms kāda laika es mēdzu aicināt cilvēkus uz individuālām pārrunām, dažus no tiem smagajiem gadījumiem, ar kuriem mēs nevarējām tikt skaidrībā. Tad tas tik ātri sakrājās, līdz tas kļuva...Tas Kungs turpināja to svētīt, līdz mums bija trīssimt vai četrsimt cilvēku, kas gaidīja, un tad cilvēki kļuva aizvainoti, jo viņiem bija jāgaida. Varbūt pat tik ilgi, ka jums, iespējams, būtu jāgaida vienu vai divus gadus, lai pienāktu jūsu kārta, ziniet, vienkārši starp sanāksmēm, lai paņemtu viņus uz pārrunām. Un mēs vienkārši sēdējām un gaidījām uz To Kungu, līdz Viņš precīzi pateica mums, kas par lietu.

15 Nav šaubu, ka šovakar šeit sēž cilvēki, kuri ir piedalījušies šajās individuālajās pārrunās. Vai ne? Paskatīsimies, paceliet rokas. Individuālajās pārrunās. Jā, tur viņi sēž un zina, ka tā ir taisnība. Mēs vienkārši gaidām, lai ieraudzītu, ko pateiks Tas Kungs, ko tajā gadījumā... Un tad pirms kāda laiciņa man bija tas šeit jāpārtrauc. Es pateicu Billijam, ka mēs vairs nevaram veikt nekādas privātas pārrunas.

16 Saprotiet, man...man pavisam nesen apritēja divdesmit pieci gadi, otru reizi, un jau tuvojas trešā reize. Un tāpēc, kad tu kļūsti nedaudz vecāks, nu, tu neesi, tu...kaut kādā veidā tu vairs nespēj uzturēt formu kā agrāk. Tavi soļi kļūst īsāki. Un...un, protams, brālis Mūrs par to vēl neko nezina. Viņš... Es domāju,

ka mēs esam aptuveni viena vecuma.

17 Bet daudz ūdens ir aiztecējis pa upi, kopš mēs ar tevi un brāli Braunu ieradāmies šeit pirmo reizi, kopā ar brāli Autlovu un brāli Garsiju, un brāli Fulleru. Interesanti, vai šie vīri šovakar ir šeit? Brālis Garsija, brālis Fullers, brālis Autlovs, vai viņi ir šeit? Paceliet savas rokas, ja esat šeit. Jā, tur ir brālis Fullers, man šķiet, ja es neklūdus. Brālis Autlovs ir, lūk, šeit. Brālis Garsija, lai gan, manuprāt, viņš aizbrauca no Fīniksas. Es domāju, ka tā tas ir. Viņš...viņš aizbrauca no Fīniksas, un viņš ir Kalifornijā. Nu, tās noteikti bija lieliskas dienas, un es joprojām ticu tam pašam vēstījumam, kas man bija toreiz: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Es domāju, ka tas bija apmēram... Nu, Bekija bija vēl mazulīte. Tie ir apmēram deviņpadsmit gadi.

18 Un tagad viņa ir liela, veca, resna, neglīta meitene, kas sēž kaut kur tur, deviņpadsmit gadus veca. Bekija, kur tu esi? Ak vai, nu gan es no viņas dabūšu! Es atceros, kā es nesu viņu uz savas rokas. Pamēģiniet izdarīt to šovakar.

19 Atceros, kā vienu vakaru brāļa Garsijas draudzē viņa bija vēl pavisam mazulīte. Un es teicu: “Šovakar mums ir starptautiska sanāksme.” Es teicu: “Mani klausītāji ir spāņi.” Un es teicu: “Mana sieva ir vāciete.” Es teicu: “Es esmu īrs.” Un es teicu: “Un mana mazā meitiņa ir indiāniete,” un tā bija Bekija.

20 Tā nu, kad es izgāju pa aizmugures durvīm, tur stāvēja kāda maza meksikāņu mietenīte, kura teica: “Brāli Branham!”

Sacīju: “Jā, mīļumiņ, ko tu gribi?”

Teica: “Vai tev nešķiet, ka tava mazulīte ir nedaudz par bālu, lai būtu indiāniete?” Viņa, zini, ir blondīne.

Un es teicu: “Vienkārši indiāniete pēc uzvedības.”

21 Nu, mēs esam priecīgi, ka šovakar atkal esam šeit. Un tā, pirms mēs vērsīsimies pie Vārda, vērsīsimies pie Viņa, jo Viņš ir Vārds. Kad Vārds ir izpausts, tas ir Viņš jūsos.

22 Kā mēs vakar vakarā runājām par “Nesaskaņas sēklu”, vai jūs esat pateicīgi par to, par Tā Kunga svētību? Es...es pavisam noteikti esmu pateicīgs, ka nodevu jums šo vēstījumu. Un mēs redzam, kas ir tās sēklas.

23 Un tā, vai šovakar ir kāds steidzams lūgums, vienkārši kaut kas īpašs? Varbūt daži no jums, kas grasās nostāties šajā lūgšanu rindā, pateiks: “Dievs, esi žēlīgs. Kad es nāku, lai par mani palūgtu, lai mana ticība uzceļas līdz vajadzīgajam stāvoklim.” Un...un varbūt kādam ir slimis tuvinieks vai kas tamlīdzīgs. Vienkārši paceliet savu roku, lai Dievs vienkārši paskatītos lejā un pateiktu... Lūk, ja tas... Jūs nezināt, kā tas liek man justies, kad es skatos uz turieni. Tikai paskaties, cik daudz tur ir vajadzību! Brāļi kalpotāji, vienkārši paskatieties uz to. Redzat? Nu, ja tas liek man tā justies, ko tad tas dara mūsu Tēvam? Protams.

Tagad lūgsimies.

24 Dārgais Jēzu, tagad mēs pienākam pie lielā žēlastības troņa caur šo visam pietiekošo Vārdu. “Jo nav cita Vārda, kas dots starp cilvēkiem, kurā mums ir jātiek glābtiem, kā vien šis Kunga Jēzus Vārds.” Un mēs nākam Viņa Vārdā. Un mēs lūdzam, Debesu Tēvs, lai Tu pieņem mūs šovakar kā Savus ticīgos bērnus. Un piedod mūsu neticību, Kungs. Palīdzi šovakar, lai būtu tā, ka šovakar mēs pilnībā ticam katram Dieva Vārdam attiecībā uz to, kas mums ir vajadzīgs.

25 Tu zini, kas atrodas zem šīm paceltajām rokām; tur ir slimības, dažiem var būt ģimenes problēmas, dažiem var būt finansiālas problēmas, daži var būt noguruši, daži var būt atkrituši, daži var būt grēcinieki. Lai kāda būtu tā vajadzība, Tu esi vairāk nekā spējīgs tikt galā ar jebkuru ienaidnieku. Tāpēc mēs lūdzam, Kungs, lai...lai šovakar, lai mēs apzināties, ka mūsu ienaidnieki, ikviens no tiem, ir uzvarēts, pat pati nāve. Un ka mēs esam vairāk nekā uzvarētāji Viņā, kas...kas mūs mīlēja un atdeva Sevi par mums, un ir nomazgājis mūs Savās Asinīs.

26 Mēs lūdzam, Kungs, lai visa neticība, visas šaubas, viss satraukums, viss, kas nav līdzīgs Dievam, šovakar aiziet no mums, lai Svētais Gars varētu brīvi darboties mūsu sirdīs. Lai Viņš runā uz mums noslēpumainos veidos. Lai Viņš runā uz mums Savā spēkā. Lai Viņš augšāmceļ tos, kas garīgi miruši, atjauno veselību tiem, kas ir slimi un nomocīti, paceļ savārgušos ceļgalus, nogurušās rokas, kas ir nolaistas. Un lai tur atnāk līksmības laiks.

27 Lai tas šovakar izlaužas, lai izietu no šīs vietas uz viesnīcu “Ramada” un sāktu vienu no varenākajiem saietiem, kādi jebkad ir notikuši šajā pilsētā. Kungs, mēs esam šeit sapulcējušies kopā un lūdzamies! Tu teici: “Ja ļaudis, kas ir nosaukti Manā Vārdā, sapulcēsies kopā un lūgsies, tad Es dzirdēšu no Debesīm.” Dievs, mēs lūdzam, lai tā tas būtu šovakar.

28 Tagad, Tēvs, kad mēs lasām Vārdu, neviens nevar to izskaidrot, tikai Tu, Tu pats Sevi izskaidro, un mēs lūdzam, lai Tu izskaidro mums to visu, ko mēs lasīsim šovakar. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

29 Un tā, daudziem no jums droši vien patīk vienkārši atzīmēt Rakstu vietas, ko lasa kalpotājs, un es gribētu, lai jūs šovakar, lūdzu, atšķirāt vēstuli Efeziešiem.

30 Un pagājušajā svētdienā es runāju par vēstuli efeziešiem, par to, ka Jozuas grāmata ir Vecās Derības efezieši un ka tā ir izpirkšanas grāmata.

31 Un izpirkšanai ir divas dažādas daļas: “iziešana ārā” un “ieiešana iekšā”. Vispirms jums ir jāiziet. Daži cilvēki grib ņemt sev līdz pasauli; bet, lai ieietu Kristū, tev ir jāiziet no pasaules. Tev ir jāiziet ārā no neticības, lai ieietu ticībā. Pilnīgi nekas nevar palikt tev ceļā. Lai patiešām iegūtu īstenu ticību, tev ir jāatstāj absolūti viss, kas ir pretrunā Dieva Vārdam, lai ieietu ticībā.

32 Un tā bija Vecās Derības vēstule efeziešiem, Jozuas grāmata. Bet Mozus simbolizēja likumu, kas nevarēja nevienu izglābt; bet žēlastība varēja, un vārds *Jozua* šeit nozīmē to pašu ko Jēzus, “Jehova-glābējs”.

33 Un tā, vēl mēs ieraugām, ka mēs jau esam nonākuši līdz citiem Efeziešiem, līdz citai Efezai. Jo mūsu intelektuālās konfesijas un tā tālāk, un visas mūsu izglītības programmas ir nonākušas līdz savai...savai Jordānai, tādējādi mums atkal ir vajadzīgi Efezieši. Mums ir vajadzīga iziešana, lai “izietu ārā” un “ienāktu iekšā” aizraušanai.

34 Un tā, šovakar mēs izlasīsim no 2. nodaļas Efeziešiem. Es to runāju vienkārši tāpēc, lai jūs varētu atrast to vietu jeb atvērt to nodaļu.

Jūs...un jūs Viņš ir darījis dzīvus, kuri bijāt miruši savos pārkāpumos un grēkos,

kuros reiz dzīvojāt, pakļauti šīs pasaules varas nesējam, gaisa valsts valdniekam, garam, kas vēl tagad darbojas nepaklausības bērnos.

Kopā ar tiem arī mēs visi reiz dzīvojām savas miesas kārībās, ļaudamies miesas un miesas prāta iegribām, pēc savas dabas būdami Dieva dusmības bērni kā visi pārējie.

Bet Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, Savā lielajā mīlestībā, ar ko Viņš mūs ir mīlējis,

pat tad, kad mēs bijām miruši grēkā, Viņš ir darījis mūs dzīvus līdz ar Viņu...tas ir, darījis mūs dzīvus līdz ar Kristu: žēlastībā jūs esat izglābti!

35 Es gribu paņemt no turienes dažus...tas ir, daļu no tā panta. “Bet Dievs...” Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā.

36 Es vēlos, lai jūs šeit ieraugāt, kā pravietis, tas ir, apustulis Pāvils, kas...kas...kā viņš to pieminēja, ka: “Viņš jūs, kas reiz bijāt miruši, ir darījis dzīvus. Viņš ir darījis dzīvus jūs, kas reiz bijāt miruši, miruši grēkos un pārkāpumos; dzīvojāt pasaulīgu dzīvi, pēc miesas kārībām, un piepildījāt prāta iekāres. Ir...”

37 Kas izraisīja šo pārmaiņu, saprotat? Un kas izraisīja to no “reiz miruša” uz atdzīvinātu? *Atdzīvināt* nozīmē “darīt dzīvu”. Tur bija pārmaiņa no nāves uz dzīvību. Nav nekā, nav nekā cita tik varena, kas varētu notikt ar cilvēku, kā viņa pārmaiņa no nāves uz dzīvību. Cilvēks, ja viņš fiziski mirtu un varētu tikt fiziski dziedināts, tā būtu liela lieta, bet nekas nevarētu būt tik liels kā tas, ka viņš ir garīgi miris, bet Dievs ir atdzīvinājis viņu dzīvībai.

38 “Kādreiz, iepriekšējos laikos, jūs bijāt miruši.” Jūs bijāt miruši. Pat daudzi no jums, kas šovakar ir šeit, var atskatīties atpakaļ un saprast, ka jūs bijāt miruši. Bet kāpēc šovakar jūs neesat miruši, kā jūs bijāt toreiz? Tu esi to pelnījis, jo tu biji grēcinieks, “bet Dievs, kas ir bagāts žēlastībā”. Lūk...lūk, kas par lietu: “Dievs, kas ir bagāts.” Visas tās lietas, kas mēs bijām, “bet Dievs”!

Tas visu uzreiz izmainīja: “Dievs, kas ir bagāts žēlastībā!”

39 Ak, es tik ļoti par to priecājos, ka Viņš ir bagāts žēlastībā. Ja Viņš būtu bagāts tikai ar naudu, ja Viņš būtu bagāts tikai ar materiālām lietām (un tāds Viņš ir), bet tomēr vislielākā lieta ir būt bagātam žēlastībā. Ak, cik lieli ir šie vārdi, jo mēs taču reiz bijām miruši.

40 Un vienā no vakariem mēs runājām par to, ka tai sēklai ir jāmirst. Un visam tam, kas ieskauj šo dzīvības dīgli, ir ne tikai jāmirst, bet arī jāsapūst. Ja tas nesapūst, tas nevar dzīvot. Un *sapuvīs* nozīmē “pilnībā likvidēts; ar to ir cauri”. Un tad, kad mēs nonāksim līdz stāvoklim, kad mūsu pašu priekšstati un mūsu domāšana ir pilnībā prom un tas viss ir sapuvīs un atkritis no mums, tad tas dzīvības dīglis var sākt dzīvot.

41 Tagad mēs varētu...es varētu te injicēt pavisam nedaudz mācības, ko es ne... Ja jūs tam neticat, viss labi. Ar to viss ir kārtībā. Es tam ticu. Es ticu, ka...ka cilvēks, kad viņš piedzimst šajā pasaulē, ka tad, kad tu esi mazulis, kas ir piedzimis pasaulē, tu nevarētu būt šeit bez Dieva paredzējuma, jo Viņš ir bezgalīgs un Viņš zina visu. Un, kad tas mazulis piedzimst šajā pasaulē, tad tajā mazulī kaut kas ir. Ja viņš kādreiz saņems dzīvību, tad tur, tajā bērniņā atrodas kaut kas tāds, pie kā viņš agrāk vai vēlāk atnāks. Tā mazā sēkliņa ir viņā. Un tā, ja jūs paņemsiet... Raksti skaidri to uzrāda.

42 Un tā, ja šovakar jums ir mūžīgā dzīvība, ja mums ir mūžīgā dzīvība, tad mēs esam bijuši vienmēr, jo ir tikai viena mūžīgās dzīvības forma. Mēs bijām vienmēr. Un iemesls, kāpēc mēs esam bijuši, ir tas, ka mēs esam daļa no Dieva. Un mūžīgs ir tikai Dievs.

43 Un tāpat kā Melhisedeks saņēma desmito tiesu no Ābrahāma, un tā tika ieskaitīta viņa mazmazdēlam Levijam, kurš vēl bija Ābrahāma gurnos; samaksāja desmito tiesu, jo viņš vēl bija Ābrahāma gurnos, kad viņš satika Melhisedeku. Es gribu vienu rītu parunāt par to kādā citā vietā. *Kas ir šis Melhisedeks?* Un tā, paskatieties uz to. Jau tolaik Dievs zināja, ka šis zēns piedzims. Viņš zināja visu.

44 Un tā, mēs esam daļa no Dieva. Tu vienmēr biji. Tu to neatceries, jo tu biji tikai atribūts Dievā. Tu biji tikai Viņa domāšanā. Tavs vārds, ja tas vispār bija dzīvības grāmatā, tas bija ierakstīts tur pirms pasaules radīšanas. Viņš zināja, kas tu esi.

45 Es to saku nevis tādēļ, lai sajauktu mācību, bet lai to izlabotu, lai mēs varētu atbrīvoties no šīm bailēm un bažām. Jūs nezināt, kas jūs esat. Jūs nekļūsi, bet jūs jau tagad esat Dieva dēli. Saprotiet, jūs vienmēr esat bijuši Dieva dēli. Saprotat?

46 Jo, kad jūs bijāt Dieva domāšanā sākumā, jums ir jābūt, kādai jūsu daļai, jūsu dzīvībai, kas tagad ir jūsos, bija jābūt tur kopā ar Dievu. Nu, kad Viņš...vēl pirms Viņš materializējās šeit uz zemes, pirms vēl bija jebkas cits, izņemot

Dievu, tu biji viens no Viņa atribūtiem. Viņš zināja, kāds būs tavš vārds. Viņš zināja, kādā krāsā būs tavi mati. Viņš zināja par tevi visu. Vienīgais, kas notika, ir tas, kad tu, būdams grēcinieks...

47 Daudzi no jums būs vienoti ar mani šajā domā. Kad tu biji mazs zēns vai maza meitene, tu dzīvoji, un bija noteiktas lietas, kas vienkārši...kas citus bērnus neuztrauca, bet tev šķita, ka kaut kas tevī kliez. Kaut kur tur bija Dievs, un tomēr tu biji grēcinieks. Vai jūs to atceraties? Protams. Nu, kas tas bija? Tā bija tā mazā dzīvības forma, kas toreiz bija tevī.

48 Un tad pēc kāda laiciņa tu izdzirdēji Evaņģēliju. Varbūt tu aizgāji uz baznīcu, tu izvēlējies *to* un *šito* un gāji no konfesijas uz konfesiju. Bet kādu dienu, tā kā tu esi daļa no Dieva, tev bija jābūt daļai no Vārda. Un, kad tu izdzirdēji Vārdu, tu zināji, no kurienes tu atnāci, tu zināji, kas ir patiesība. Tu biji vienmēr, tā sēkla bija tevī vienmēr. Vārds ieraudzīja Vārdu, kas bija tevī, kas bija pirms pasaules radīšanas, ieraudzīja Vārdu, un tu atnāci pie tā.

49 Kā manā stāstā par mazo ērglēnu, par to, kā tas ērglēns tika izperēts zem vistas. Un šis mazais draudziņš staigāja kopā ar vistām, viņš...tā vista kluksēja, bet viņš nesaprata viņas kluksēšanu. Un...un tie cālēni, viņu barība, kas viņiem bija kūts pagalmā, viņš to nesaprata, kā viņi to darīja. Bet viņā bija kaut kas, kas šķita atšķirīgs no tā, kas bija tā vista, jo viņš bija ērglis no paša sākuma. Tā tas ir. Kādu dienu, viņu meklējama, atlidoja viņa mamma, un, kad viņš izdzirdēja to ērgļa kliezienu, tas atšķīrās no tās vistas kluksēšanas.

50 Un tieši tā tas ir ar katru no augšas dzimušu ticīgo. Jūs varat klausīties visu teoloģiju, kādu vien gribat, un visdažādākās cilvēciskās pretrunas; bet, kad tur uzplaiksnī tas Vārds, tad kaut kas satver, tu atnāc pie tā. "Jūs, kas kādreiz bijāt miruši grēkā (tajā dzīvē), Viņš ir atdzīvinājis." Pirmkārt, ir jābūt dzīvībai, uz kuru atdzīvināt. Dievs caur Savu paredzējumu zināja visas lietas. Un mēs bijām iepriekšnolemti būt Dieva dēli un meitas. "Jūs, kas reiz bijāt miruši grēkā un pārkāpumos, kuros mēs visi reiz dzīvojām, bet Viņš ir darījis dzīvus."

51 Paskatieties uz Pāvilu, Pāvils taču bija liels teologs. Bet, kad viņš sastapās aci pret aci ar to Vārdu, ar Jēzu, tas darīja dzīvu. Viņš uzreiz atdzīvojās, jo viņš bija tam iepriekšnolemts. Viņš bija daļa no Vārda; un, kad Vārds ieraudzīja Vārdu, tā bija viņa būtība. Visa tā vistu kluksēšana ortodoksālajā draudzē nespēja viņu it nekādi ietekmēt; viņš bija ieraudzījis Vārdu. Tā bija daļa no viņa. Viņš bija ērglis. Viņš nebija vista; viņš vienkārši bija kopā ar tām kūts pagalmā. Bet viņš bija ērglis jau no paša sākuma.

52 Es dzirdēju līdzīgu stāstu, es ceru, ka tas neizklausīsies zaimojoši, par kādu pīlēnu, kas reiz piedzima zem vistas. Viņš nevarēja saprast. Viņš bija jocīga izskata draudziņš, dīvainis, un viņam nepatika tie putekļi un viss pārējais. Viņi spēlējās pagalmā. Bet kādu dienu vecā vista aizveda savus bērnus aiz kūts, un viņš sajuta ūdens smaržu. Nu, viņš metās pie ūdens, cik ātri vien spēja.

Kāpēc? Viņš vēl nekad nebija bijis pie dīķa. Viņš vēl nekad nebija bijis ūdenī. Bet viņš jau no paša sākuma bija pīle. Vienīgais, kas viņam bija jāizdara, bija jāatjēdzas.

53 Tas pats ir ar ticīgo. Viņā ir kaut kas tāds, ka tad, kad viņš satiek Dievu aci pret aci, viņš atjēdzas. Tā sēkla ir viņā, un tā tiek atdzīvināta. Ak, tā tas ir, un viņš aizlido prom no pasaules lietām. Tās viņam kļūst mirušas. Ak, es atceros, ka agrāk mēs visi dzīvojām tajās pasaules lietās. Bet, tiklīdz mēs satvērām to īsteno, to, kas mūs atdzīvināja, mazo sēkliņu, kas atdzīvojās, tad visas pasaules lietas uzreiz sapuva. Mums vairs nebija vēlmes pēc tā.

54 “Kas ir dzimis no Dieva, nedara grēku. Kad pielūdzējs reiz ir šķīstīts, viņam vairs nav grēka apziņas, vairs nav vēlmes grēkot.” Grēka jautājums ir atrisināts. Kristū tu kļūsti par daļu no Dieva. Kristus nomira, lai tevi izpirktu.

55 Tagad vienkārši iedomājieties to visu, kādi mēs būtu bijuši, ja ne Dievs. Bet Dievs Savā bagātīgajā žēlastībā, Viņš taču šovakar mūs ir izpircis! Kur mēs šovakar būtu, ja nebūtu Dieva bagātīgās žēlastības pret mums?

56 Kādreiz pasaule bija tik grēcīga, cilvēka dēļ uz zemes bija atnākusi tāda samaitātība, ka Dievs pat noskuma, ka Viņš bija radījis cilvēku. Visa galva bija pūstoša brūce, viss ķermenis, un Dievs pat noskuma, ka Viņš bija radījis cilvēku. Tāpēc Viņš sacīja: “Es iznīcināšu cilvēku, ko Es esmu radījis.” Viņš tos iznīcinās, jo viņam pilnīgi viss bija samaitāts.

57 Un visa cilvēce tajā laikā būtu tikusi iznīcināta, bet Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, neļāva nevainīgajiem iet bojā līdz ar vainīgajiem. Un Viņš devās un uztaisīja sagādātu ceļu tiem, kas gribēja ienākt, kas gribēja darīt to, kas ir pareizi. Viņš uztaisīja žēlastības ceļu tiem, kas vēlējās žēlastību, un Viņš sagatavoja šķirstu. Citiem vārdiem sakot, Viņš deva spārnus Saviem ērgļiem, lai tie varētu lidot virs tiesas un nenoslīktu kopā ar vistām. Un Viņš...Viņš uztaisīja glābšanas ceļu Noasa dienās. Lūk, kas lika Viņam to darīt, to sagādāt, jo Viņš ir bagāts žēlastībā.

58 Bet pēc tam, kad Viņš sagādāja ceļu cilvēkiem, bet viņi to noraidīja...lūk, viņi to noraida, jo viņos nav nekā, kas to pieņemtu. Tur nav nekā, kas to pieņemtu. Mana mamma mēdza teikt: “No rāceņa asinis neizspiedīsi, jo rācenī asiņu nav.” Tāpēc, ja tur iekšā nav nekādas dzīvības formas, kas varētu to pieņemt, tad tas nevar tikt pieņemts.

59 Tieši tāpēc farizeji varēja skatīties Jēzum taisni sejā un saukt Viņu par “Belcebulu”, jo viņos nebija nekā, kas varētu Viņu pieņemt. “Bet visi, kurus Tēvs Man ir devis,” Viņš sacīja, “atnāks pie Manis.” Kaut kādā veidā tas tiks pasniegts.

60 Reizēm jūs runājat ar cilvēkiem uz ielas, runājat ar viņiem par Kungu, bet viņi smejas jums sejā. Nu ko, mums tas vienalga ir jādara. Bet paklausieties: “Neviens nevar atnākt pie Manis, ja vien Mans Tēvs vispirms viņu nepievilks.”

Dievam ir jāpievelk. Tur ir jābūt dzīvībai. “Un visi, kurus Viņš Man ir devis, atnāks pie Manis.”

61 Viņš ir sagādājis visu tiem, kas vēlas tikt izpirkti. Viņš ir sagādājis visu tiem, kas vēlas tikt dziedināti. Un, tā kā Viņš to ir izdarījis, tas padara Viņu bagātu žēlastībā, jo Viņš vienmēr ir bijis bagāts žēlastībā. Tā tam ir jābūt; ja jūs to noraidāt, tad neatliek nekas cits kā vien sods, jo grēks ir jātiesā.

62 Faraons, kad viņš iegāja jūrā kā atdarinātājs, redzēdams, ka viņš varēja ieiet tāpat kā Mozus; Mozus ar savu armiju un faraons ar savu armiju, izskatījās, ka viņiem abiem vajadzēja iet bojā jūrā. Bet Dievs, bagāts žēlastībā, uztaisīja glābšanas ceļu ebreju bērniem (kāpēc?), jo viņi sekoja saviem pienākumiem, viņi sekoja Vārdam.

63 Lūk, vienīgais veids, kā iegūt žēlastību, ir sekot norādījumiem, kurus Dievs mums ir devis, lai mēs tiem sekotu. Tas ir vienīgais veids, kā Viņš var parādīt žēlastību, kad mēs ievērojam to, ko Viņš ir teicis darīt.

64 Kā nesen tajā nelielajā diskusijā ar kādu kalpotāju, kurš teica, ka es mācu apustulisko mācību mūsu dienās. Man šķiet, ka es runāju par to vakar vai aizvakar, vai kad nu vēl, par to, kā viņš pateica: “Tu centies ieviest apustulisko mācību šajā periodā.” Viņš sacīja: “Apustuliskais periods beidzās līdz ar apustuļiem.”

Un es pajautāju viņam: “Nu, vai tu tici Vārdam?”

Viņš sacīja: “Jā.”

65 Es teicu: “Atklāsmes 22:18 ir teikts, ka: 'Kas atņems no tās kaut vienu vārdu vai pievienos tai kaut vienu vārdu,' pat ne divus vārdus, bet vienu vārdu, atņems vienu vārdu.”

Teica: “Es tam ticu.”

66 Es teicu: “Tad es varu tev pateikt, kur tika dots apustuliskais periods, kur draudzei tika dotas apustuliskās svētības; tagad pasaki man tu, kur saskaņā ar Vārdu Dievs to draudzei atņēma. Tu nevari, tur nekā tāda nav.” Es teicu: “Lūk, atceries, ka Pēteris Vasarsvētku dienā, viņš bija apustuliskā perioda ievadītājs, un viņš tiem visiem sacīja: 'Atgriezieties no grēkiem un kristieties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem un tiem, kas ir tālu, kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.'”

67 Nu, ja jūs vēlaties klausīties kādas konfesionālas vistas klukstēšanu un joprojām dzīvot pasaules lietās, tad tas parāda, ka tur kaut kas nav kārtībā. Jo tas ir Vārds. “Kas vien vēlas, tas lai nāk.” Un, ja tev ir vēlēšanās, tev būtu jāatnāk. Bet, ja tev nav nekādas vēlēšanās, tad tu esi bēdīgā stāvoklī. Bet, ja tev ir vēlēšanās atnākt, tad nāc un seko Dieva formulai!

68 Un Viņš vienmēr spēj piepildīt to, ko ir apsolījis. Reiz es biju jauns un

tagad es esmu vecs, es nekad neesmu redzējis, ka Viņš neizpildītu Savu Vārdu. Jo Viņš var izdarīt jebko, izņemot pievilt. Viņš nevar ciest neveiksmi. Dievs nevar. Nav iespējams, ka Dievs ciestu neveiksmi un joprojām būtu Dievs. Viņam tas ir jāizdara.

69 Lūk, faraona armija mēģināja atdarināt, jo viņi nebija aicināti un viņiem nebija tās dzīvības. Iekš... Tas apsolījums nebija dots faraonam. Viņam nebija dots apsolījums par apsolīto zemi.

70 Un atdarinātājs, mēģinādams sekot īstam ticīgajam, kurš ir tam aicināts, vienkārši padara to par izsmieklu. Tieši tāda šodien ir mūsu reliģiskās sistēmas problēma, pārāk daudzi cilvēki mēģina atdarināt Svēto Garu, pārāk daudzi cilvēki mēģina atdarināt kristību, pārāk daudzi mēģina atdarināt apustulisko periodu. Tas ir domāts ticīgajiem, un tikai viņiem. Dievs ir uztaisījis ceļu, bagāts žēlastībā, lai Viņa bērni neaizietu bojā. Viņš ir uztaisījis viņiem ceļu.

71 Lūk, faraons, mēģinādams dzīties pakal, viņš noslīka tajā pašā ūdenī, kas izglāba Mozu un viņa grupu. Lūk, Mozus nenoslīka, jo Dievs ir bagāts žēlastībā pret tiem, kas seko Viņa sagādātajam ceļam. Āmen.

72 Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Jo šovakar cilvēki, kuri netic Dievišķajai dziedināšanai, cilvēki, kuri netic Svētā Gara kristībai, kā viņi var kaut ko saņemt? Dievs ir bagāts žēlastībā pret tiem, kas seko Viņam; nevis kādai ticības mācībai, bet Dievam.

73 Dievs ir Vārds, un tas kļuva miesa un mājāja mūsu vidū, lūk, lai Viņš varētu darīt redzamus citus Dieva atribūtus. Ķermenis, Jēzus, bija Dieva ķermenis, atribūts. Mozus redzēja Viņu ejam garām, redzēja Viņu no muguras; neviens nebija redzējis Viņa seju. Bet tagad mēs Viņu redzējām, mēs esam Viņu uzlūkojuši, redzam Viņu kā Upuri. Lūk, saprotiet, Viņš bija izpausts Dieva atribūts, Vārds. Tas ir tas, kas Viņš bija.

74 Un, kad jebkurš ticīgais atnāk pie Dieva, viņš kļūst par Dieva, Viņa Vārda atribūtu, viņš tiek lietots, lai izpaustu to Vārdu, kas ir apsolīts uz to laiku. Saprotat? Tā tas ir. Dievs, bagāts žēlastībā, nekad nav atstājis mūs bez liecības. Viņš ir bagāts žēlastībā.

75 Mēs redzam, ka Dievs bija tik žēlīgs pret Mozu tur tajā Nāves jūrā...tas ir, tur Sarkanajā jūrā. Un pēc tam Viņš pateica šeit, 2. Mozus 19:4, Viņš pateica: "Es nesu jūs uz ērgļu spārniem, atnesu jūs pie Sevis. Nesu viņus uz ērgļu spārniem, un atnesu jūs pie Sevis!" Tur, tās jūras vidū, bija arī citi cilvēki, kas mēģināja atdarināt. Bet kas? "Viņš nesa viņus uz ērgļu spārniem."

76 Dievs vienmēr salīdzina Savus praviešus ar ērgļiem. Un kas tas bija? Mozus bija Viņa vēstnesis. Un viņi sekoja Mozum, un tie bija tie ērgļu spārni, kas viņus nesa, jo viņš nesa Dieva vēstījumu. Un tie cilvēki sekoja tam. Viņi sekoja Dievam, sekojot Mozum ar Viņa atbrīvošanas vēstījumu. Un Bībelē ir teikts, ka: "Viņš, viņi neaizgāja bojā kopā ar tiem, kas neticēja." Jo Dievs bija

bagāts žēlastībā pret viņiem, jo viņi sekoja Viņa baušļiem. Dievs vēlas, lai mēs sekotu Viņa baušļiem.

77 To pašu mēs varētu teikt par Korahu un Datanu, un viņu neticīgo ļaužu baru, kad viņi mēģināja atdarināt. Viņi centās kaut ko sagrozīt Dieva programmā. Viņiem nepatika “viena cilvēka” programma. Viņiem tas nepatika. Viņiem noteikti kaut kas bija jādara. Korahs sacīja: “Nu, ir arī citi svēti vīri, ne tikai tu, Mozu. Tu rīkojies tā, it kā tu būtu vienīgā pludmale...tas ir, vienīgais olis pludmalē.” Un sacīja: “Es...es...tev nevajadzētu tā darīt. Un šeit ir arī citi vīri.”

78 Bet Mozus zināja, ka viņam ir jāaizved šie bērni uz apsolīto zemi, jo viņam bija dots tas apsolījums. Un viņam vajadzēja aizvest viņus uz apsolīto zemi.

79 Un šodien Svētais Gars ir šeit, lai apstiprinātu Dieva Vārdu, un tas ir tas ērgļa spārns, uz kura mums ir jālido; nevis kaut kāda cilvēciska teoloģija. Bet mums ir jālido uz apsolīto zemi uz ērgļa spārniem.

80 Un te viņi grasījās savākt vistu baru, tā domāja Korahs, ziniet, sanākt tur kopā, to atdarināt, to ērgli. Un, kad viņi to izdarīja, Dievs pateica: “Atdalieties no viņiem,” un Viņš aprija pasauli. Viņš būtu aprijis to visu, visu radību, bet Dievs bija bagāts žēlastībā pret tiem, kas cenšas sekot Viņa Vārdam. Vienmēr, Dievs, bagāts žēlastībā. Daudzi no viņiem pārgāja Mozus pusē, un Dievs atvēra zemi un aprija neticīgos. Viņš... Neticīgie vienmēr aizies bojā.

81 Tie, kuri neticēja, kaut arī viņi izgāja un kādu laiku staigāja, bet viņi, Jēzus sacīja: “Viņi visi ir miruši.” *Miris* nozīmē “pilnīgi iznīcināts”. Viņi ir miruši. Vienkārši aizdomājieties par viņiem. Viņi izgāja, redzēja Dieva brīnumus, redzēja Dieva vareno roku, baudīja mannu; bet viņi tur izgāja un ieklausījās cilvēkā, vārdā Bileāms, kurš izkropļoja Dieva ceļu ar savu mācību, kas bija pretrunā Vārdam: “Mēs visi esam brāļi, tāpēc vienkārši visi nāksim kopā.”

82 Šodien paceļas vēl viena Bileāma sistēma: “Sanāksim visi kopā.” Tas nedarbosies. Iesim kopā ar to Ērgli, ar Jehovu Ērgli. Jūs esat ērgļeni.

83 No visas grupas izglābās tikai trīs: Mozus, Kālebs un Jozua. Visi pārējie gāja bojā tuksnesī; tā pateica Jēzus Jāņa evaņģēlija 6. nodaļā. Dievs žēlastībā neļāva viņiem iet bojā, jo...kopā ar pārējiem neticīgajiem. Viņi visi gāja bojā turpat tuksnesī, un viņi ir miruši. Dievs izglāba Mozu un ticīgos ērgļus, jo viņiem bija cieņa pret Viņa Vārdu.

84 Un šodien, draugs, vienīgais veids, kā mēs vispār varam atrast Dieva labvēlību... Dievs šodien ir bagāts žēlastībā, bet mums ir jācieņa tas, ko Viņš ir pateicis par to. Jūs nevarat pieņemt to, ko ir teicis kāds cits. Jums ir jāpieņem tas, ko ir pateicis Dievs. Viņš pateica: “Lai visi cilvēka vārdi ir meli, bet Mani ir patiesība.”

85 Šodien mums saka, ka: “Viss, kas tev jādara,” daudzviet, “ir jāpievienojas draudzei, jāpieņem ticības mācība vai kaut kas tamlīdzīgs; vai arī jāpasaka kāda lūgšana, vai jāieraksta savs vārds kādā grāmatā, vai jātiek apslacītam vai kristītam noteiktā veidā, vai kaut kas tamlīdzīgs. Tas ir viss, kas tev ir jādara.” Bet tas ir nepareizi.

86 Lai būtu Dieva ērglis, tev ir jāseko Dieva Vārdam, dienu no dienas. Tev ir jāturpina, jābarojas ar Vārdu.

87 Un tā, pēc šī notikuma mēs ieraugām, ka viņi atkal kurnēja, novājināti ticībā, pēc tam, kad Dievs bija parādījis viņiem žēlastību. Un mēs redzam, ka viņi kurnēja pret Dievu, un, kad viņi to darīja, viņi mira no čūsku kodumiem. Nu, viņi bija to pelnījuši. Protams, ka bija. Ikviens, kurš maldās Dieva Vārdā un dara tādas lietas, ko darīja viņi, ir pelnījis nāvi. Ikviens no viņiem vēlējās...bija pelnījis mirt tuksnesī.

88 Bet, kad viņi bija tik ļoti slimi, ka pat ārsts Mozus un neviens no viņiem nespēja neko tajā līdzēt, un viņi mira tūkstošiem; bet Dievs, bagāts žēlastībā, Viņš uztaisīja glābšanas ceļu tiem, kas Viņam ticēja. Viņš uztaisīja tam pretindi, uzceldams augšā vara čūsku. Dievs Savā bagātīgajā... Dievs uztaisīja glābšanas ceļu, lai Viņa ticīgie bērni varētu tikt dziedināti.

89 Dievu interesē viss, kas ir nepareizi, viss, kur tu piedalies. Ikvienā dzīves gaitā Dievs ir ieinteresēts tevī. Tu esi Viņa bērns, un Viņš ir bagāts žēlastībā. Viņš grib darīt kaut ko tavā labā.

90 Pēc tam ļaudis sagrēkoja, paņemot tieši to lietu, ko Dievs bija viņiem uztaisījis grēku izpirkšanai, vara čūsku, kas simbolizēja jau nosodītu grēku, bet viņi no tās dāvanas izveidoja elku. Ar to viņi atkal sagrēkoja. “Dievs ne ar vienu nedalīsies Savā godā.” Tādējādi mums nevar būt divi, trīs, četri dievi. Ir tikai viens Dievs. Viņš nedalīsies savā godībā ar nevienu. Tikai Viņš ir Dievs, saprotiet, tādēļ...kā pagāniem ir daudz dievu. Mums ir tas viens Dievs, un Viņš nedalīsies Savā godā ar nevienu citu, un tāpat Viņš neļaus, lai kaut kas ir elks Viņa priekšā. Kaut arī Viņš bija uztaisījis grēku izpirkšanu cilvēkiem, un tas bija Dieva Vārds, tas bija pareizi; bet, kad viņi sāka to dievināt, tad viņiem sākās nepatikšanas.

91 Lūk, tieši tas pats, manuprāt, ir noticis ar mūsu draudzes periodiem. Dievs sūtīja mums Mārtiņa Lutera vēstījumu, Džonu Vesliju ar viņa vēstījumu, pentakostu vēstījumu, bet ko mēs ar to izdarījām? Tieši to pašu, ko viņi izdarīja ar to vara čūsku, mēs izveidojām no tā elku: “Es piederu *tiem*, un es piederu pie *šitiem*.” Saprotiet, jūs piederat kaut kam bez tā patiesuma, kas ir saistīta ar īsteni dievbijīgu Vārda pielūgsmi.

92 Kas notika? Bībele...mums Bībelē ir teikts, ka “pravietis paņēma to elku un iznīcināja to”. Aleluja!

93 Lūk, kas mums šodien ir vajadzīgs uz skatuves, pravietis, kas iznīcinās

konfesiju elku, kuras domā, ka viņi nonāks debesīs, pamatojoties uz piederību kādai ticības mācībai vai konfesijai; tas ir jāiznīcina un jāsadēdzina, jāaizmet prom. Dievs ir žēlastības pilns. Viņš ir bagāts ar žēlastību. Šajā laikā, kad mēs visi būtu tur ārā, tajā tumsas haosā, bet Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, ir atsūtījis mums patiešām īstenu Svēto Garu, katru vakaru dodams tam Savu skaidrojumu tepat šajā ēkā. Dievs, bagāts Savā žēlastībā, mēs redzam, cik Viņš ir brīnišķīgs! Tieši tā.

94 Un tā, viņi domāja, ka viss, ko viņi varēja izdarīt, bija vienkārši pieiet pie tās čūskas jeb tās lietīņas, ko Dievs bija tur uztaisījis, licis Mozum uztaisīt un pakārt uz mieta, un viņi varēja tikt dziedināti bez jebkāda patiesuma. Viņi vienkārši nostājās un paskatījās uz to. Un viņi sāka to dievināt, bet Dievs atsūtīja pravieti un to iznīcināja.

95 Un tā, visi, kas atteicās skatīties uz to čūsku tuksnesī, viņi gāja bojā. Lūk, Dievs uztaisa ceļu, bet, ja tu atsakies skatīties uz to, ja tu sēdēsi otrā ielas pusē, ja tu turēšies pie kādas ticības mācības un atteiksies skatīties pa tiešo Vārdā, un pārbaudīt, vai tas ir pareizi vai nepareizi, visi tie, kas atteicās skatīties, viņi gāja bojā. Un Dievs ir Dievs, kas nekad nemainās. Un visi, kas atteicās skatīties, gāja bojā. Tāpat tas ir šodien, tā pati lieta.

96 Tad šie cilvēki atkal grēkoja un...kā jau viņi ir darījuši vienmēr, un viņi uztaisīja no tā elku, padarot to par...ieguva, mēģināja iegūt dziedināšanu bez patiesuma, un viņi “kaut kam piederēja”, tā kā mēs to darām šodien. Un, lūk, tad mēs redzam, ka atšķirība bija tāda, ka Dievs...

97 Tā bija piemērota izpirkšana un piemērota zīme tam laikam. Tajā laikā tas derēja. Bet tā bija paredzēta tikai tam laikam, tam ceļojumam. Tikai tur tā darbosies, *tajā* ceļojumā.

98 Un taisnošanas vēstījums, ko atnesa Mārtiņš Luters, bija labs Lutera periodam. Nekur tālāk tas nedevas.

99 Svēttapšana derēja Veslija periodā. Nekur tālāk tas nedevas.

100 Pēc tam mēs iegājām pentakostu periodā. Un dāvanu atjaunošana ir ļoti laba lieta, ar to viss bija labi tajā periodā, bet šobrīd mēs dodamies tālāk par to. Mēs esam aizgājuši tālāk, tas nu ir skaidrs kā diena. Mums ir jātiek tālāk par to visu, jo mēs esam uztaisījuši no tā to pašu, ko viņi izdarīja toreiz, padarījuši to par elku. “Es piederu pie *šīs* grupas, es piederu pie *tās* grupas.”

101 Dievs atsūtīs kādu, kas to visu sagraus un saraustīs gabalos, un apstiprinās Viņa Vārdu, visu Vārdu. Ievērojiet. Slava Dievam! Lūk, mēs redzam, ka tā ir taisnība. Dievs, bagāts Savā žēlastībā!

102 Tad, kad tas pravietis to iznīcināja, viņi palika bez jebkādas dziedināšanas, izpirkšanas zīmes, jo viņu elks bija iznīcināts. Bet Dievs, bagāts žēlastībā, uztaisīja viņiem citu. Un ko tad Viņš izdarīja? Viņš sakustināja ūdeni

tempļa dīķī, un daudzi nāca un tika dziedināti, iekāpjot tajā ūdenī. Jēzus atnāca pie tā paša dīķa un ieraudzīja kādu cilvēku, kas bija tur gulējis daudzus gadus, gaidīdams ūdens sakustēšanos. Redziet, Dievs, kas ir bagāts žēlastībā! Lai gan viņi izveidoja no tā elku, lai gan pravietim nācās to salauzt, Dievs uztaisīja viņiem citu ceļu, jo Viņš ir bagāts žēlastībā. Viņš grib, lai viņi tiktu dziedināti, un Viņš uztaisīja ceļu viņu dziedināšanai.

103 Un tā, tad tas turpinājās, pasaule visu laiku kļuva arvien grēcīgāka un grēcīgāka. Un visbeidzot pasaule kļuva tik grēcīga, ka Dievs būtu varējis to iznīcināt, ko Viņš pateica Maleahijas 4. nodaļā: “Lai Es nenāktu satriekt zemi ar lāstu.” Viņš būtu varējis to izdarīt; tur nav nekādu šaubu.

104 Bet tad Dievs, bagāts žēlastībā, Viņš atsūtīja Glābēju, Jēzu Kristu. Viņš atsūtīja Jēzu, lai Viņš būtu gan Glābējs, gan dziedinātājs. Jo Viņš sacīja: “Kā Mozus pacēla vara čūsku tuksnesī, tā arī Cilvēka Dēlam ir jātiek paceltam,” tam pašam mērķim. Viņš, izpirkšana, lūk, uz ko mums ir tiesības, tikai izpirkšana. Tas, ko Jēzus izpirka ar Savām Asinīm, lūk, uz ko mums ir tiesības. Un Bībelē ir teikts: “Viņš tika ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, Viņš tika satriekts mūsu grēku dēļ; sods par mūsu mieru bija uzlikts Viņam, un ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti.” Lūk, ko mēs varam pieprasīt, jo izpirkšana, par kuru mēs iestājamies, tieši to mums noteica. Dievs, bagāts žēlastībā!

105 Tai bija jābūt mūžīgai izpirkšanai, jo atnāca Viņš pats. Pats Dievs atnāca grēcīgās miesas veidā, lai veiktu mūžīgo izpirkšanu; un cieta miesā un veica izpirkšanu; un atgriezās Svētā Gara veidā, lai apstiprinātu šo izpirkšanu. Jo nedz vara čūska, nedz ūdens kustēšanās nespēja to izdarīt, tas viss norādīja uz šo pilnīgo izpirkšanu. Dievs, bagāts Savā žēlastībā, ir to izdarījis.

106 Un tā, tā kā šodien mēs dzīvojam šajā laikā, mēs esam izgājuši cauri šiem draudzes periodiem un savos skaidrojumos nomaldījušies no tā. Mūsu šodienas teologi jau sen ir pazaudējuši šo pusi no tā. Viņi skaidro to nepareizi, ka tas ir kādam citam laikam, kādam citam periodam, kaut kam citam tālajā pagātnē, senos laikos. Un Dievišķā dziedināšana ir teju vai novecojusi, teju vai nevar atrast nevienu, kas tai ticētu. Viņi uzjautrinājās par to. Ne vairāk kā aptuveni pirms divdesmit gadiem viņi uzjautrinājās par to. Pentakosti bija faktiski no tās aizgājuši. Viņi sāka agrīnajās dienās, bet viņi ir aizgājuši no tās.

107 Paskatieties, ko viņi izdarīja. Tagad viņi ir kā jukuši uz konfesijām, jož apkārt, lai katrs uztaisītu sev mācību un tā tālāk. Izņemot...tā vietā, lai pieņemtu gaismu, kad gaisma atnāca, viņi organizējās un uztaisīja sev ticības mācības, ikvienam uzrodoties, uztaisot savu mācību un paliekot tajā mācībā. Un tad viņi tā aizrāvās, ka Svētais Gars vairs nespēja ienākt draudzē. Viņi vienkārši kļuva par vēl vienu elku, tāpat kā vara čūska, tas kļuva par elkdievību. Ikviens sacīja: “Es piederu pie *tiem*, un es piederu pie *šitiem*.” Tā bija elkdievība. Kādā juceklī mēs bijām nonākuši beigu laikā.

108 Bet Dievs, bagāts Savā žēlastībā, ir atsūtījis mums atpakaļ Svēto Garu un apliecina šovakar Savu Vārdu, kā Viņš apsolīja, ka Viņš darīs. Dievs apsolīja, ka Viņš darīs šīs lietas. Paskatieties, ko Viņš ir paveicis!

109 Paskatieties, ko Viņš paveica, jo tagad mēs redzam, ka Viņš apsolīja, ka katrā periodā notiks kaut kas konkrēts. Un mēs redzam, ka tas notika tieši tā, kā Viņš sacīja, ka Viņš darīs, jo Viņš ir bagāts Savā žēlastībā, lai vienmēr žēlīgi piepildītu katru Vārdu, ko Viņš ir apsolījis. Viņam tas ir jādara, turklāt vienmēr, lai Viņš paliktu Dievs. Viņš vienmēr tā dara, Viņa Vārds vienmēr piepildās savā laikā; Viņa sēkla, ko Viņš ir iesējis zemē. Ko Viņš darīja? Viņš ielika to šeit, Vārdā, un tā ir sēkla. Un vienmēr, kad pienāk konkrētais periods, šī sēkla nobriest, un tad sākas reformācija. Un Viņš apsolīja to, un tas notiek.

110 Lūk, mēs nebijām pelnījuši šīs lietas. Mēs nebijām pelnījuši šīs Dieva svētības, jo mēs dzināmies pēc pasaules lietām, bijām ieslīguši Kaina maldos. Kains uzcēla skaistu altāri un skaistu baznīcu, un uzlika uz tā ziedus, un domāja, ka tieši tā tas arī bija: “Tie bija kādi āboli vai bumbieri, vai granātāboli, vai kas nu tur vēl,” ko viņa tēvs un māte bija apēduši Ēdenes dārzā, kā dēļ viņi tika padzīti. Un tā viņš pienesa tos kā upuri atpakaļ Dievam, bet Dievs to noraidīja.

111 “Bet Ābels ticībā pienesa Dievam labāku upuri nekā Kains.”

112 Un šodien Bībele Jūdas vēstulē saka, ka: “Viņi ir gājuši Kaina ceļu; gājuši bojā Koraha pretimrunāšanā.” Redziet, “gājuši Kaina ceļu,” ceļ altārus, ceļ baznīcas, konfesijas, uztaisot tās greznas, lielas, ar vairāk locekļiem nekā tiem pārējiem; pieņem visu, ikvienu, kas ierodas un kas lēkā šurpu turpu, vai paspiež roku, vai ir kristīts noteiktā veidā, vai runā mēlēs, vai skraida pa ēku, viņi ieraksta viņu vārdu grāmatā. Tā tas ir. Bet tad novēršas no īstenās patiesības, kas tiek sludināta, un noliedz to. Kā tas var būt? Ievērojiet, kādā juceklī mēs atradāmies! Ievērojiet.

113 Un Bībelē ir teikts: “Un tie gāja pa Bileāma ceļu un gāja bojā Koraha pretimrunāšanā.” Gāja bojā pretimrunāšanā! Kāda bija Koraha pretimrunāšana? “Nu, vai tu domā, ka tu esi vienīgais svētais vīrs? Nu, Dievs... Mēs visi esam svēti. Visa draudze ir tāda. Ikviens... Mēs visi sanākam kopā, lūk, kā mums būtu jādara.” Tieši tur viņi aizgāja bojā, tajā. Un mēs patiesi bijām to pelnījuši. Mēs bijām pelnījuši, ka tā notiek.

114 Bet Dievs, bagāts žēlastībā, ir izvilcis mūs no šī haosa un ļāvis mums to ieraudzīt, pirms tas šeit notiks. Bagāts Savā žēlastībā, un atkal atsūtīja mums Dievišķās dziedināšanas atmodu un Dieva spēka atgriešanos. Saskaņā ar vēsturi neviena atmoda nav ilgusi ilgāk par trim gadiem. Šī atmoda turpinās jau piecpadsmit gadus, un tās uguns liesmas deg visā pasaulē. Nu, vai tāpēc, ka mēs to bijām pelnījuši? Dievs, bagāts Savā žēlastībā, nevis tāpēc, ka mēs to vēlējamies...tas ir, nevis tāpēc, ka mēs bijām to pelnījuši. Vienkārši

aizdomājieties, ko tas ir paveicis!

115 Es atminos vienu no jūsu māsām tepat no Fīniksas, ko daudzi no jums pazīst, Hetiju Valdropas kundzi, viņai bija sirds vēzis. Un viņa bija šeit lūgšanu rindā, kad brālis Mūrs un es bijām šeit pirmo reizi, apmēram pirms piecpadsmit...astoņpadsmit gadiem. Un viņa mira no sirds vēža, un viņai jau sen būtu vajadzējis būt mirušai. Bet Dievs, bagāts žēlastībā, sūtīja Savu spēku pār viņu. Un Viņš saglabāja viņas dzīvību, un šodien viņa ir dzīva. Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā!

116 Kongresmenis Apšovs, ievērojams cilvēks. Man šķiet, ka viņš kādu laiku bija baptistu, dienvīdu baptistu konventa prezidents vai kaut kas tamlīdzīgs, vai viceprezidents, vai kaut kas tāds. Viņš bija mēģinājis visu. Viņš bija labs cilvēks. Viņš izdarīja visu, ko vien zināja. Viņš bija gājis pie visiem ārstiem. Neviens nevarēja viņam nekādi palīdzēt. Viņš bija saistīts. Par viņu bija lūguši kalpotāji. Dažādi kalpotāji no visurienes bija izlējuši viņam uz galvas kādu galonu svaidāmās eļļas.

117 Kādu vakaru Losandželosā, Kalifornijā, ejot augšup pie kanceles, es paskatījos uz lielo daudzumu ratiņkrēslu (apmēram divas vai trīs reizes vairāk par tiem, kas sēž *tur*) it visur ejās starp soliem. Un toreiz tur stāvēja saliekamā gulta, uz kuras gulēja maza melnādaina meitenīte, maza nēģeru meitenīte, un viņas...viņas māte sēdēja viņai blakus. Un mans brālis veidoja lūgšanu rindu.

118 Un es skatījos, nezinādams, kas notiek. Un es ieraudzīju, kā ārsts ar bruņurupuča čaulas brillēm operē mazas melnādainas meitenes kaklu, un viņa tika paralizēta. Un es paskatījos apkārt, es nodomāju: “Kur ir tas bērns?” Es nespēju viņu ieraudzīt.

119 Pēc brīža tur pašā galā... Skaista meitenīte, apmēram septiņus vai astoņus gadus veca, bezcerīgi paralizēta līdz mūža galam. Un tur lejā bija viņas māte, stāvēja uz ceļiem lūgšanā. Tad es sacīju: “Šis ārsts operēja tavu meitu,” un aprakstīju to.

Viņa sacīja: “Tā ir taisnība, ser.”

120 Tad viņa mēģināja atnest bērnu uz platformas. Viņi pateica viņai to nedarīt. Viņi mēģināja viņu nomierināt. Aptuveni tad, kad viņi bija viņu nomierinājuši, es nodomāju: “Nu, mums būs iespēja par viņu palūgt.” Pēc dažām minūtēm... Iespējams, šeit ir cilvēki, kas tovar bija tur.

121 Un es skatījos pāri sanākušajiem, un es ieraudzīju šo mazo meitenīti, kas gāja it kā pa kādu šauru celiņu ar lelli rokās, šūpodama to lelli. Nav svarīgi, cik ļoti tas ārsts teica, ka viņa būs paralizēta līdz mūža galam, Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, nosūtīja lejup Svēto Garu caur vīziju, un tā mazā meitenīte tur piecēlās, un viņa ar savu māti sadevās rokās, soļoja pa to eju starp soliem, slavēdamas Dievu.

122 Tur pašā aizmugurē sēdēja kāds vecs vīrs, kongresmenis Apšovs, daudzi no jums zina viņa liecību. Viņš bija bijis labs cilvēks, visu mūžu centies, sešdesmit sešus gadus pavadījis kā invalīds ratiņkrēslā, piekalts pie gultas, ar kruķiem padusēs, ar kuriem viņš staigāja, vairs nebija cerību staigāt normāli. Un tur nu viņš sēdēja, skatoties uz to. Un pēkšņi es paskatījos un ieraudzīju vīziju. Viņš tur nāca, iedams pāri tai auditorijai, šūpodams savu galvu, varēja staigāt tikpat labi kā jebkurš cits. Es nezināju, kas tas vīrs bija.

123 Es teicu: “Tur aizmugurē sēž ievērojams cilvēks. Kad viņš bija vēl zēns, viņš nokrita no ratiem uz siena zārda kokiem un savainoja mugurkaulu. Viņi izurba grīdā caurumus, lai apturētu vibrāciju, kas radās cilvēkiem staigājot, lai tas nesāpinātu viņa muguru.” Es teicu: “Viņš kļūst ievērojams cilvēks, un viņš kļūst arvien ievērojamāks. Viņš sēž svarīgajās aprindās Baltajā Namā.”

124 Un tad pie manis pienāca tas vīrietis un pateica man, sacīja: “Tas ir kongresmenis Apšovs. Vai tu esi par viņu kādreiz dzirdējis?”

Es teicu: “Es neesmu par viņu dzirdējis.”

125 Un viņš aizstiepa tur nelielu mikrofonu, un viņi sarunājās savā starpā.

126 Tad es sāku skatīties apkārt, un es ieraudzīju, ka šis vecais kongresmenis nāk manā virzienā, vīzijā, tik vesels un normāls, cik vien iespējams. Dievs, bagāts žēlastībā, izvilka viņu no tā ratiņkrēsla, un viņš staigāja bez kruķiem līdz pat savai nāves dienai. Dievs, bagāts žēlastībā! Kad ārsti bija cietuši neveiksmi, kad zinātne bija cietusi neveiksmi, kad viss pārējais bija cietis neveiksmi, Dievs bija bagāts žēlastībā pret kongresmeni Apšovu.

127 Es aizdomājos par sevi. Es atceros, kad es biju mazs puika... Šodien cilvēki mani sauc par “sieviešu nīdēju”. Un tas ir tāpēc, ka es redzēju tik ļoti daudz sieviešu netikumības, kad es biju bērns. Es viņas ienīdu. Bet tagad es tāds neesmu, jo zinu, ka ir arī labas sievietes. Bet es atceros, cik ļoti slikti tas bija, cik netikumīgi. Un es domāju: “Ak, es...es turēšos pa gabalu no vietām, kur ir cilvēki. Man nav nekādas izglītības, tāpēc es nedabūšu nevienu...”

128 Un es tur sēdēju, mazs bērns, pat krekla nebija mugurā, mana jaka bija, lūk, *šādi* sasprausta ar drošības adatu, un bija ļoti karsts. Un skolotāja sacīja: “Viljam, vai tev nav karsti tajā jakā?”

129 Es teicu: “Nē, kundze, man ir mazliet vēsi.” Un viņa apsēdināja mani pie krāsns un pielika krāsnī malku, un es teju vai degu. Un man...man visu to mācību sezonu nebija krekla.

130 Un es nodomāju: “Ja vien man kādreiz izdosies dabūt naudu, lai es varētu dabūt nelielu...nopirkt sev trīsdesmitā kalibra šauteni,” es atbrauktu uz rietumiem un dzīvotu šeit, un medītu visu atlikušo dzīvi. Es negribēju neko kopīgu ar cilvēkiem. Vienkārši turējos nomaļus, jo es viņiem nepatiku, un...un es vienkārši turējos no viņiem pa gabalu.

131 Un turklāt katru reizi, kad es gāju uz pilsētas centru, lai ar kādu aprunātos, satiktu uz ielas kādu puisus, es zināju, ka es teikšu: “Sveiks, Džon, Džim! Kā jums iet?”

“Hm, sveiks...”

132 Redziet, viņi negribēja ar mani runāt, viņi negribēja ar mani neko kopīgu mana tēta un to pārējo dēļ, kas taisīja viskiju. Bet es...es to nedarīju. Bet mani par tādu uzskatīja.

133 Bet tagad, nesen es pateicu sievai: “Mana siena ir nokarināta ar labākajiem ieročiem, kādus vien var nopirkt.” Ak, un es atceros tās vecās, netīrās drēbes. Šodien man ir divi vai trīs labi uzvalki. Nav draugu? Man ir jāslēpjas tuksnesī, lai izvairītos no cilvēkiem. Kas par lietu, vai tas ir manas personības dēļ, vai tas ir manas izglītības dēļ? Nē. Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, ieraudzīja mani tajā stāvoklī, un Viņš izglāba mani.

134 Es atceros, kā mani vadāja zem rokas kā aklu cilvēku. Es nevarēju redzēt. Manā priekšā viss bija izplūdis; es būtu bijis akls visu atlikušo dzīvi. Bet Dievs, bagāts žēlastībā, atjaunoja manu redzi. Man ir piecdesmit pieci gadi, un man joprojām ir laba redze. Dievs, bagāts žēlastībā, tā ir vienīgā lieta, ko es varu pateikt.

135 Reiz draudzei nebija sagādāta dziedināšanas ceļa. Viņiem tāds bija bijis, bet viņi to noraidīja. Bet Dievs, bagāts žēlastībā, ir sūtījis viņiem Dievišķas dziedināšanas dāvanu. Tas ir Svētais Gars mūsu vidū, apstiprinādams Vārdu ar zīmēm, kuras seko. Dievs, bagāts žēlastībā!

136 Man šeit ir divas vai trīs lapas ar šīm piezīmēm, bet es nemēģināšu tām pieskarties, jo es...es apzinos, ka drīz ir jāsāk lūgšanu rinda. Bet Dievs ir bagāts Savā žēlastībā!

137 Ārsti ir atteikušies no daudziem no jums, kas esat šeit šovakar. Šeit ir cilvēki, kas sēž tajos ratiņkrēslos, viņi varbūt nekad no tiem neizkāps. Viņi ir nolemti palikt tajos. Dažiem no viņiem ir dažāda veida paralīze, viņi nekad...nevarētu piecelties, viņiem nav iespējams piecelties. Bet Dievs, kurš ir bagāts Savā žēlastībā, ir sagādājis izpirkumu. Nenoraidiet to. Pieņemiet to. Tur ir cilvēki ar slimām sirdīm, tur ir cilvēki, kuriem ir vēzis, ar ko ārsti neko nevar izdarīt. Jūs esat bezcerīgi, bezpalīdzīgi šajā pasaulē.

138 Bet Dievs, bagāts Savā žēlastībā, ir atsūtījis lejup Svēto Garu un šobrīd ir šeit, lai apstiprinātu Vārdu, lai pierādītu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai tāpēc, ka mēs esam to pelnījuši? Tāpēc ka Dievs ir bagāts Savā žēlastībā! Āmen. Lūk, tas ir Viņš, tā ir tā Persona, Tas ir Kungs Jēzus. Viņš nav miris, bet Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem, un Viņš ir dzīvs mūžīgi mūžos.

139 Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, joprojām tikpat bagāts Savā žēlastībā, kā Viņš bija pret to sievieti, kurai bija asiņošana. Un viņa sāka

virzīties cauri pūlim. Viņai nebija nekādu cerību, ārsti bija izdarījuši visu, ko viņi varēja. Viņai bija asiņošana. Viņa mira. Un viņa pieskārs Skolotāja drēbēm. Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, pagriezās un izstāstīja viņai par viņas stāvokli. Un viņa tika dziedināta no tās asiņošanas.

140 Kādu dienu pie akas atnāca neķītra prostitutā, lai pasmeltu ūdeni. Nekādu cerību. Viņa bija izslēgta no jaunavām, no cilvēku sabiedrības, viņas dzīve bija nekam nederīga. Un viņa domāja: “Kāda jēga censties? Es esmu padzīta, man vairs nekas nav atlicis.” Bet viņa paskatījās, stāvēdams maliņā, jeb sēdēdams pie akas, tur bija kāds Cilvēks, kas tur sēdēja, kas pateica viņai visu, ko viņa bija darījusi; Dievs, bagāts Savā žēlastībā.

141 Tas pats Dievs ir tikpat bagāts Savā žēlastībā arī šovakar, un ir tieši tāds pats, kāds Viņš bija tajās dienās. Dievs, bagāts... [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]

142 Es domāju, ka mums šeit ir divi simti lūgšanu kartiņu vai arī tie, ko mēs esam izsaukuši no tiem diviem simtiem. Mēs viņus nosauksim un ļausim cilvēkiem nostāties rindā. Mēs lūgsimies par viņiem.

143 Bet, pirms mēs to darīsim, ja šeit ir kādi jaunpienācēji, lai tiktu vaļā no visas māņticības... Tā nav nekāda māņticība. Tā ir Dieva apsolījuma izpausme. Viss ir atkarīgs no tā, uz ko jūs skatāties. Nevienā cilvēkā nav nekā laba. Nevienā cilvēkā nav spēka. Bet mums kā ticīgajiem ir vara; nevis spēks, bet vara.

144 Nesen kāds man pajautāja, sacīja: “Brāli Branham, vai tu tici, ka tev ir spēks, lai darītu šīs lietas?”

145 Es sacīju: “Man nav vispār nekāda spēka, bet man ir vara.” Katram ticīgajam tā ir. Ja tu no tās atsakies, tu paliksi tur, kur tu esi. Bet, ja tu to pieņemsi, tā darīs ārkārtīgu pārpilnību, jo Dievs ir bagāts Savā žēlastībā.

146 Paskatieties uz maziņu policistu, kas stāv tur uz ielas, viņa drēbes uz viņa nokarājas, viņš ir tik kārns. Viņa cepure ir nospiedusi leju viņa ausis. Un viņš dodas ārā, kur pa to ielu traucas automašīnas ar ātrumu piecdesmit jūdzes stundā, ar trīssimt zirgspēku motoriem. Viņam nav spēka apturēt pat velosipēdu. Tā tas ir. Bet lai tikai viņš iepūš tajā svilpē un paceļ savu roku, un paskatieties, kā iekausies bremzes. Viņam nav spēka, bet viņam ir vara. Viņam aiz muguras stāv visa pilsēta.

147 Un, kad vīrietis vai sieviete, man nerūp, kādā stāvoklī jūs atrodaties, jums ir Dieva vara caur apsolījumu, jo Viņš ir bagāts un ir apsolījis darīt pārpārēm. “Ja tu sacīsi šim kalnam: 'Celies,' un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēsi, ka tas, ko tu esi sacījis, piepildīsies, tad tev būs tas, ko tu sacīji.” Jums nav spēka, bet jums ir vara.

148 Atcerieties, kā Viņš pateica man toreiz, sacīja: “Tu būsi spējīgs atklāt

siržu noslēpumus.” Jo Viņš... Vai jūs to atceraties, daudzi no jums, Fīniksas ļaudis? Viņš to apsolīja. Ko Viņš apsola, to Viņš dara.

149 Un tā, šeit ir tādi, kuriem nav lūgšanu kartiņu, bez šaubām. Cik daudzi no jums ir slimi, bet jums nav lūgšanu kartiņas? Paceliet rokas. Protams. Labi. Ja gribat zināt, nevis vara...nevis spēks, bet Vārda vara: “Tās lietas, ko es daru, arī jūs darīsiet.”

150 Jēzus apsolīja Lūkas 17:30, ka tieši pirms Viņa atnākšanas būs tāpat kā Mozus...tas ir, Noasa laikā: “Kad viņi ēda, dzēra un precējās, un nezināja līdz dienai, kad Noass iegāja šķirstā.” Viņš teica, ka būs tāds laiks. Turklāt Viņš vēl teica: “Kā tas bija Lata dienās,” un sacīja, ”tas notiks tajā dienā, kad Cilvēka Dēls tiks atklāts, kad Cilvēka Dēls tiks atklāts pēdējās dienās.”

151 Tagad paskatieties, kā Viņš...kā Cilvēka Dēls atklāja Sevi tā eņģeļa personā, kurš bija Cilvēka Dēls. Pilnīgi pareizi. Ābrahāms nosauca Viņu par “Elohimu”. Viņš bija Cilvēka Dēls, atklāja Sevi tieši pirms pagānu pasaules sadedzināšanas. Kā Viņš to izdarīja? Ticīgajam. Liekuļiem Viņš aizsūtīja divus sludinātājus, lai tie sludinātu viņiem. Bet īstenajam ticīgajam Viņš stāvēja ar muguru pret telti, un Viņš teica: “Ābrahām.” Viņš bija Ābrams tajā dienā...dažas dienas pirms šī notikuma. Bet tagad Viņš jau ir Ābrahāms. “Kur ir tava sieva Sāra?”

152 Sacīja: “Viņa ir teltī, Tev aiz muguras.”

153 Sacīja: “Es piepildīšu solījumu, kuru Es tev devu. Es piemeklēšu tevi.”

154 Ak, Ābrahāms bija simts gadus vecs, un Sārai bija deviņdesmit, bet Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, turēja Savu apsolījumu. Tas bērns piedzima, jo Dievs ir žēlsirdīgs, un Viņš ir žēlastības pilns. Viņš ir bagāts žēlastībā. Viņš tur Savu solījumu.

155 Ievērojiet, kad Viņš stāvēja ar muguru pret telti, Sāra smējās un sacīja: “Kā tas var būt? Es esmu veca. Kā es varu gūt prieku ar savu vīru kā jauna, precēta sieviete? Viņš taču ir simts gadus vecs. Mūsu ģimenes attiecības beidzās jau pirms daudziem, daudziem gadiem. Kā gan tas varētu notikt?” Un viņa pasmējās par to.

156 Un tas eņģelis ar...Cilvēka Dēls, pagriezis Savu muguru pret telti, sacīja: “Kāpēc Sāra smējās, sacīdama: 'Kā tas var būt?’”

157 Kas tas bija? Lūkas evaņģēlijā 17:30 Jēzus sacīja, ka: “Tādās dienās, kā tas bija Lata dienās,” tāda pati situācija, pirms tiks sadedzināta pagānu pasaule, Viņš sacīja: “Cilvēka Dēls atklās Sevi tajā dienā.” Viņš deva apsolījumu, apsolīja mums Maleahijas 4. nodaļā, ka tiks pateikts...ka atnāks vēstījums, kas atjaunos cilvēkus atpakaļ pie oriģinālā Vasarsvētku vēstījuma, un ar tām pašām svētībām, kādas viņiem bija tajā dienā... Kas tas ir? Tas ir divspārnu ērglis, gan Jaunā, gan Vecā Derība, kas vicina tos Dieva apsolījumus, lai piepildītu to, kas

ir teikts par to Bībeles apsolījumos. Āmen.

158 Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, neļāva Saviem ļaudīm ieslīgt šajā konfesionālajā, “materiālām un pasaules lietām bagātajā” Lāodikejas draudzes periodā, bet Viņš uztaisīja glābšanas ceļu. Ticiet tam, cilvēki. Lai Dievs jūs svētī. Āmen. Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā! Dieva žēlastība ir vienīgā lieta, ko es vēlos. Nevis Viņa taisnīgumu, nevis Viņa likumu, bet Viņa žēlastība ir tas, pēc kā es saucu. Lai Dievs ir man žēlīgs. Mēs visi jūtamies šādi.

159 Es vēroju. Šeit, sēdvietu rindas galā, sēž kāda sieviete. Vai tev ir lūgšanu kartiņa, kundze? Tev nav. Ļauj man parādīt tev, ka Dievs ir bagāts žēlastībā. Pēdējā laikā tu esi ļoti nervoza, vai ne? Ļoti nervoza, un ar tavām acīm ir kļuvis vēl sliktāk. Vai pareizi? Pareizi. Tagad tās mainīsies. Dievs, kurš ir bagāts Savā žēlastībā, prasīdams, lai tu tam ticētu. Tev nav lūgšanu kartiņas, tev nav nekā, bet tev tas nav vajadzīgs. Saproti, tā ir žēlastība, kas tev ir dāvāta.

160 Tepat sēž maziņš puisītis, sēž tur priekšā ar šo...sēž tepat priekšā. Viņš cieš no izauguma uz ķermeņa. Tas tur parādījās pavisam nesen, nesen. Vai pareizi, ser? Tieši tā. Tu nezini, kas tas ir. Tu baidies no tā. Tā tas ir. Tas radās no sasituma, vai ne? Vai tev ir lūgšanu kartiņa? Tev nav lūgšanu kartiņas. Tev tāda nav vajadzīga. Dievs, kurš ir bagāts Savā žēlastībā!

161 Ak, brāli, māsa, ticiet Dievam! Nešaubieties par Viņu. Ticiet Viņam! Tā tas ir.

162 Tur sēž vīrietis pelēkā uzvalkā, ar brillēm. Paskaties uz šejieni, ser. Vai tu tici? Dievs ir bagāts Savā žēlastībā. Tu sēdi tur ar trūci. Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt šo trūci un padarīt tevi veselu? Tu sēdi tur, rindas galā, un skaties uz mani. Ja tu tici, ka Dievs var dziedināt to trūci, Dievs izdarīs to tev, ja tu to pieņemi. Vai tu tam tici? Vai tu to pieņemi? Labi. Tu vari to saņemt, ja tu tam vienkārši ticēsi, saņemt žēlastību. Tieši tā.

163 Šeit sēž kāda kundze, viņai ir slikta ķermeņa asinsrite. Bet, ja viņa ticēs, Dievs viņu dziedinās, ja viņa tam ticēs. Es domāju, ka viņa palaidīs to garām, pavisam droši. Esi žēlīgs, tāda ir mana lūgšana. Es neskaidri redzēju tās sievietes... Railijas kundze, vai tu tici, ka Dievs var dziedināt to slikto asinsriti? Ja vēlies, pieņem to! Āmen. Vienkārši tici. Dievs ir labs, vai ne, Stella? Jā. Tā tas ir. Es nekad dzīvē neesmu redzējis šo sievieti. Bet Dievs Savā žēlastībā!

164 Šeit sēž vēl viena sieviete, sēž turpat aizmugurē, pašā galā, skatās man tieši virsū. Arī viņai, arī viņai ir slikta asinsrite. Viņa tieši tobrīd par to domāja. Es nekad dzīvē neesmu redzējis šo sievieti. Tā kā šai otrai sievietei bija tā pati lieta, paskaties uz mani. Vai tu tici, ka es esmu Dieva pravietis jeb Viņa kalps? Arī tev ir sirds slimība. Ja tas ir pareizi, pacel roku. Tagad tev tās vairs nav. Dievs, kurš ir bagāts Savā žēlastībā, rāda, ka Viņš ir dzīvs šeit, šajā ēkā šovakar. Dievs, bagāts Savā žēlastībā! Āmen.

165 Vai varētu būt, cik daudzi grēcinieki un atkritēji gribētu piecelties kājās

un pateikt: “Dievs, kas esi bagāts Savā žēlastībā, esi man žēlīgs!” Piecelieties kājās. Es palūgšu par jums, ja jūs ticat, ka Viņš vēlas...ja jūs tagad vēlaties žēlastību. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs svētī tevi, tevi. Atkritēj, piecelies kājās. Dievs, bagāts Savā žēlastībā! Vai jūs...jūs...

166 Protams, jūs neesat kļuvuši tik nejutīgi šajā stāvoklī, ka nevarētu ieraudzīt, ka tas ir tieši tas apsolījums šim laikam. Jūs noteikti neesat tā ietinušies konfesijā un citās lietās, ka jūs nevarētu ieraudzīt, ka tieši šis ir tas apsolījums šim laikam, Dievs bagāts žēlastībā.

167 Lai kas arī jūs būtu, kas esat piecēlušies kājās, es pēc brītiņa lūgšu. Es gribu, lai jūs dodaties uz kādu labu pilnā Evaņģēlija draudzi un...un kristieties ar kristīgo kristību, un Dievs iedos jums Svēto Garu.

168 Varbūt vēl kāds piecelsies kājās un pateiks: “Es, es gribu, lai mani piemin. Dievs, Savā žēlastībā, atceries mani. Es neesmu dzīvojis tā, kā man vajadzētu. Varbūt...” Lai Dievs tevi svētī, kundze. Un lai Dievs svētī tevi. Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī. Pareizi. “Dievs, kas esi bagāts Savā žēlastībā, esi man žēlīgs.” Lai Dievs tevi svētī, māsa. Vai ir...?

169 Cik daudzi vēl šeit pateiks: “Es piecelšos. Es gribu, lai Dievs zina, ka es vēlos žēlastību. Es neesmu dzīvojis pareizi. Es esmu dzīvojis *tā* un *šā*. Man ir bijuši kāpumi un kritumi, bet es gribu Viņa žēlastību.” Lai Dievs tevi svētī, brāli. Vai vēl kāds pateiks: “Dievs, bagāts Savā žēlastībā!” Lai Dievs tevi svētī, māsa. Lai Dievs tevi svētī, māsa. Tas ir pareizi. Dievs, bagāts Savā žēlastībā! Lai Dievs svētī arī tevi. Lai Dievs svētī tevi tur aizmugurē. Dievs jūs redz. Vienkārši piecelieties kājās.

170 Teiksiet: “Vai no tā ir kaut kāds labums, brāli Branham?” Protams. Piecelies kājās un redzēsi, cik liela ir atšķirība.

171 Ja jūs patiešām esat patiesi savā sirdī, Dievs ir bagāts žēlastībā. “Viņš negrib, lai kāds ietu bojā, bet lai visi atgrieztos no grēkiem.” Dievs, kurš ir bagāts Savā žēlastībā! Ak, Dievs, apžēlojies par mums!

172 Un tā, cik daudzi šobrīd ir šeit, kuriem ir šīs lūgšanu kartiņas? Kādas tās bija? “A” un “B”, vai pareizi? A un B. Visi cilvēki, kuriem ir lūgšanu kartiņas “A”, nostājieties šajā pusē, bet tie, kuriem ir lūgšanu kartiņas “B”, nostājieties aiz viņiem.

173 Interesanti, vai šeit ir kādi kalpotāji, kas gribētu nākt man palīgā. Ja tādi ir, kas gribētu uznākt augšā, es priecātos par jūsu...jūsu palīdzību šeit, jo mēs priecāsimies palūgt un lūgt kopā ar jums.

174 Bībelē ir teikts: “Šīs zīmes sekos tiem, kas tic.” Tieši tā. “Manā Vārdā viņi izdzīs ļaunos garus, viņi runās jaunās mēlēs.” Vai mēs esam to darījuši? Caur Dieva žēlastību; nevis mēs, bet Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā, lai piepildītu Savu Vārdu. Dievs!

175 Un tā, ratiņkrēsli, ja jūs gribat novietot tos tepat lejā, priekšā, mēs palūgsim par viņiem tepat, nav vajadzīgs vilkt viņus cauri tam visam... visu to solu eju. Lai...labi, lai viņi nāk šurp. Mēs noteikti palūgsim par to, ikviens no mums. Dievs, bagāts Savā žēlastībā!

176 Nostājieties tagad, lūdzu, uz dažām minūtēm labajā pusē. Vai brālis Brauns atbrauca ar jums? [Kāds brālis saka: “Viņš ierodas rīt.”–Tulk.] Ierodas rīt. Es...es cerēju, ka viņš būs šeit. Kur...kur ir brālis Autlovs, kur ir brālis Fullers? Kādi no tiem, kas bija šeit kopā ar mani, kad es ierados pirmo reizi, paiesimies atpakaļ. Vai jūs atceraties tās vecmodīgās lūgšanu rindas, kad mēs stāvējām tur, līdz jums nācās atbalstīt mani no vienas puses, bet kādam citam no otras, kad es kļuvu tik vājš?

177 Cik daudzi no jums ir bijuši tajās sanāksmēs, kas bija toreiz pašā sākumā? Paskatieties šurp. Jūs atceraties, ka toreiz es teicu jums, ka Kungs Jēzus pateica man, ka, ja es būšu patiess, notiks visas šīs lietas. Vai pareizi? Tajā laikā mums nekā tāda nebija. Taču tas notika, jo Dievs ir bagāts Savā žēlastībā un uzticīgs Savam apsolījumam. Āmen! Mēģinu apstāties, bet nevaru. Āmen! Slava Dievam! Aleluja! “Ak, es tā priecājos, ka es esmu viens no viņiem!” Āmen. Ak vai!

Ir tādi cilvēki it visur,

Kuru sirdīs uguns deg,

Ar to Vasarsvētku uguni,

Kas tos tīrus, šķīstus darīja;

Ak, tā manā sirdī tagad deg,

Ak, slavēts lai ir Viņa Vārds!

Es tā priecājos, ka esmu viens no viņiem.

178 Ak, es, nožēlojams, nelaimīgs, nabaga akls nelietis, kāds es biju; bet tagad caur Viņa žēlastību, Viņa bagātīgo žēlastību, es varu redzēt Dieva valstību. Āmen. Cik brīnišķīgi ir Viņa baušļi!

179 Nostājies tieši tur, mans brāli, ar savu kruķi. Ja tu nevari uzkāpt augšā, tas nekas, stāvi turpat, mēs nonāksim lejā un palūgsim par tevi.

180 Un tagad lai tie, kam ir lūgšanu kartiņas A un B, nostājas rindā tur otrā pusē, un mēs par viņiem palūgsim.

181 Brāļi kalpotāji, jūs, protams, ja jūs ticat roku uzlikšanai slimajiem, nāciet šurp un nostājieties kopā ar mani uz šīs platformas. Mēs lūgsimies par slimajiem.

182 Tagad jūs, ļautiņi, kas stāvat tajā rindā, ja jūs varat ticēt, ka Dieva klātbūtne ir šeit, ka Svētais Gars šobrīd ir mūsu vidū, darīdams tieši to, ko Viņš sacīja, ka Viņš darīs. Ja man būtu spēks jūs dziedināt, es noteikti to izdarītu. Ja

es varētu kaut kādā veidā jūs dziedināt, es noteikti to izdarītu. Bet man tā nav. Es... Dievs ir devis nelielu dāvanu.

183 Es neesmu nekāds lielais sludinātājs. Es neesmu pietiekami izglītots, lai būtu piemērots sludinātāja amatam, tam, kas mūsdienās tiek saukts par sludinātāju, kad...kad tev ir jābūt teoloģiskai pieredzei un ir jābūt noteiktam doktora grādam, un tā tālāk. Es neatbilstu kam tādām. Bet Dievs redz manu sirdi un zina, ka es vēlos kaut ko izdarīt Viņam, un es vēlos būt pateicīgs par to.

184 Nesen viens cilvēks man sacīja, teica: “Es domāju, ka tu esi brīnišķīgs cilvēks, Branhama kungs, bet es uzskatu, ka tu patiesi kļūdies. Tu esi pilnīgi ārpus gribas. Vai tu zini, ka beigās tu tiks nosodīts?”

185 Un es sacīju: “Skaties, es vēlos tev kaut ko pateikt. Es pateikšu tev, ka tev...ka tev ir taisnība, bet tikai tāpēc, lai nedaudz padiskutētu. Ja es kļūdos, lai gan es tā neuzskatu; bet, ja es kļūdītos un es tieši tagad zinātu, ka es nodzīvošu līdz simts gadu vecumam un Viņš mani tiesās mana ceļa beigās, un pateiks man: “Tu neesi pelnījis ienākt Manās debesīs, Viljam Branham. Ej prom ārējā tumsā.” Vai zini ko? Es vienalga kalpotu Viņam katru savas dzīves dienu, līdz es aizietu. Jo es esmu saņēmis tik daudzas Viņa nepelnītās svētības, ka Viņš man ir vairāk nekā dzīve. Viņš ir viss, kas es...”

186 Viss, kas es esmu, viss, kas es esmu cerējis būt, es esmu saņēmis no Viņa žēlastības un žēlsirdības. Es biju nožēlojams, nelaimīgs, nabags, akls, bet caur žēlastību Viņš mani ir dziedinājis, un es esmu stiprs un vesels, caur Dieva žēlastību. Man ir laba redze. Man ir ēdiens, dzēriens, viss, kas man ir vajadzīgs. Viņš neapsolīja piepildīt manas iegribas, bet gan manas vajadzības.

187 Un, ja tajā dienā es tikšu atmests, un es zinātu... Es neredzu, kur es kļūdos. Bet, ja es zinātu, ka es kļūdos un Dievs ir izvēlējis mani tam, lai es kļūdītos, tad es gribētu palikt kļūdījies, jo es vēlos pildīt Viņa gribu. Tas ir, es mīlu Viņu tik ļoti, ka es vēlos, lai tiek piepildīta Viņa griba. Nu, tas ir liels apgalvojums, bet es ceru, ka jūs to sapratīsiet tādā veidā, tādā garā, kādā es to pateicu. Saprotiet, es vēlos pildīt Viņa gribu. Reizēm, kad es Viņam kaut ko prasu, bet Viņš purina galvu: “Nē,” es vienkārši priecājos par to ne mazāk kā tad, kad Viņš pasaka: “Jā.” Jo mums vienmēr būtu jālūdz: “Lai notiek Tava griba.” Viņa “nē” ir tāpat kā...ja tā ir Viņa griba, tas ir vienkārši... Tas ir daudz labāk nekā Viņa “jā”, ja tā ir Viņa griba to darīt. Lūk, kad tu patiešām Viņu mīli. Āmen.

188 Kad es sāku runāt par Viņu, es vienkārši nevaru apstāties. Ak, Viņš ir tik reāls, tik reāls man! Draugi, Viņš...Viņš ir viss, kas es esmu, viss, kas es varētu būt, viss, kas es ceru būt, ir ielikts Jēzū Kristū, Viņa Vārdā.

189 Šovakar es esmu pateicīgs par Svētā Gara liecību, par vēstījumu. Es zinu, ka tas varētu...daži varbūt tam nepiekrīt, bet, kā es esmu jums teicis, Vēstījums ir mans pienākums. Parādījās zīme, un Dievs nesūta zīmi tikai tādēļ, lai

parādītu, ka Viņš ir Dievs. Zīmei vienmēr seko vēstījums, balss. To zina visi.

190 Jēzus atnāca ar zīmēm un brīnumiem. Viņš bija ievērojams Cilvēks, kad Viņš darīja zīmes un brīnumus, bet tiklīdz Viņš apsēdās un sāka runāt vēstījumu: “Es un Mans Tēvs esam viens,” ak vai, tas viņiem bija nepareizi. Saprotat? Bet pēc zīmes bija jāseko balsij.

191 Mozum tika dotas divas zīmes, un katrai zīmei bija balss. Tā tas ir. Pirms kāda laika es šeit par to sludināju, kaut kur, par “zīmes balsi”. Pēc zīmes ir jāseko balsij. Tas mainās. Tas vienmēr notiek šādi. Ja tā nenotiek, tad tas nebija no Dieva.

192 Ja atnāk kāds cilvēks ar kādu dīvainu, neparastu kalpošanu, kas Bībelē ir redzama kā patiesība, bet šis cilvēks joprojām paliek tajā pašā vecajā konfesionālajā mācībā, tad aizmirstiet par to. Tajā nekā nav! Dievs neko tādu nedara. Šādas lietas ir sapuvusi manna, kurā ir termīti jeb kāpuri, vai kā nu jūs tos saucat, četrdesmit, piecdesmit gadus veca, joprojām cenšas ēst to veco mannu, kas nokrita pirms daudziem gadiem. Bet Israēla bērniem viņu ceļojumā katru nakti krita jauna manna. Tā tas ir, to nevarēja saglabāt.

193 Mēs nedzīvojam kādā citā jau aizgājušā periodā. Mēs ēdam jaunu mannu, svaigu mannu no debesīm mūsu ceļojumā, virzoties uz priekšu.

Tagad nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

194 Kungs Dievs, Tu esi tik reāls, Tava klātbūtne. Es domāju par žēlastību, Kungs. Mēs...mēs esam redzējuši, ka Tu dari tik daudzas lietas! Mēs esam dzirdējuši, kā Tu runā mēlēs, redzam, kā Tu tās tulko caur Saviem ļaudīm. Ak, Dievs, mēs redzam, kā Tu dziedini slimos, atver acis aklajiem, dari kroplos staigājošus, kurlus dzirdošus, mēmos runājošus, cik liels un varens Dievs Tu esi!

195 Un vēl mēs redzam, ka Tu esi apsolījis to pēdējās dienās, kaut arī mums ir daudz miesīgu atdarinājumu, tomēr tas tikai parāda, ka kaut kur ir īsts Dievs, ka tas tā patiešām ir. Un šovakar es lūdzu, debesu Tēvs, lai mēs kļūtu tik jūtīgi pret Dievu, lai mēs redzētu, ka Tu esi šeit.

196 Un šie cilvēki, kas ir rindā, kad viņi ies cauri šai rindai, Kungs...jo mēs darām to, jo mēs viņiem apsolījām. Un Tu teici: “Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic.”

197 Šeit stāv brāļi kalpotāji, vīri, kurus Tu esi izvēlējis pirms pasaules radīšanas, lai viņi būtu tas, kas viņi ir šovakar. Tu zināji, vēl pirms bija pasaule, ka mēs šovakar stāvēsim šeit, jo Tu esi bezgalīgs.

198 Tāpēc šovakar mēs lūdzam, debesu Tēvs, lai šie slimie cilvēki, kropļie, akļie, klibie, vēža saēstie, lai kas tas arī būtu, kuri ies cauri šai rindai, lai viņi saprot, ka tas pats Dievs, kas zina sirds noslēpumus, viņus dziedinās, ja vien viņi to pieņems, ja vien skatīsies un sapratīs.

199 Tas cilvēks, kas paskatījās uz vara čūsku tikai kā uz...uz vara gabalu, nekad netika dziedināts, jo viņam nebija izpratnes par to, kas tas bija.

200 Un šodien, Kungs, ir tas pats. Ja viņi skatās uz dāvanu, domādami, ka tā var viņiem palīdzēt, viņiem nav izpratnes. Tas ir tikai apstiprinājums Dieva klātbūtnei, kurš atrodas šeit, lai dziedinātu. Dāvā to, Tēvs. Lai tas tiek izdarīts, Jēzus Vārdā. Āmen.

201 Es vēlos, lai pianiste, lūdzu, vīrietis vai sieviete, lai kas tas nebūtu, aiziet uz turieni un nospēlē šo dziesmu: "Tas lielais Ārsts ir tuvumā, tas līdzjūtīgais Jēzus," lūdzu, lai kur arī tā pianiste būtu. Un tā, tas ir...

202 Es atceros vienu no saviem pirmajiem dziedināšanas dievkalpojumiem Fortveinā, Indiānā. Kāda menonītu meitene sēdēja un spēlēja uz klavierēm: "Tas lielais Ārsts ir tuvumā, tas līdzjūtīgais Jēzus." Pie manis uz platformas atnesa mazu bērniņu, viņš bija kropls. Un, kamēr es lūdzos par šo mazuli, viņš izlēca man no rokām un metās skriešus pa platformu. Māte noģība. Vecmāmiņa uzmeta gaisā savu kabatlakatiņu, sāka raudāt.

203 Un tā menonītu meitene, lūk, nezinot pilnīgi neko par pentakostiem, jo viņa piederēja menonītu draudzei, bet viņa spēlēja... Viņas garie mati atraisījās, viņa piecēlās kājās Garā un sāka dziedāt nezināmās mēlēs un...un saskaņoti ar šo dziesmu. Bet to klavieru taustiņi spiedās paši par sevi, spēlējot: "Tas lielais Ārsts ir tuvumā, tas līdzjūtīgais Jēzus." Āmen! Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

204 Un tā, tagad mēs lūgsimies, kad... Un tā, lai visi tur ir lūgšanā. Jūs, kas ejat cauri šai rindai, kad mēs uzliksim jums rokas, atcerieties, Jēzus teica: "Ja tu ticēsi tam, tu kļūsi vesels." Vai jūs tam ticat? Un tā, tagad visi dziedāsim.

Tas lielais Ārsts ir tuvumā,

Tas līdzjūtīgais Jēzus;

Viņš runā...

Tagad vienkārši aizvērsim mūsu acis, kamēr mēs dziedam.

...sirdis iepriecē,

Ak, dzirdi Jēzus balsi.

Klausies, kā slavē serafi,

Cik tas atskan brīnišķi.

Saldākais... (Tēvs Dievs, virzies tagad virs cilvēkiem)...dziedi,

Ak, Jēzus, svēttais Jēzus.

Tas lielais...

205 Un tā, kad jūs tagad iesiet cauri, Viņš ir šeit. Pieņemiet manis teikto vai arī ticiet tam paši, Viņš ir šeit. Lai tagad visi tur ir lūgšanā par cilvēkiem. [Brālis Branhams un kalpotāji lūdza par slimajiem, brālis Borders turpina dziedāt “Tas lielais Ārsts”. Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]

Ak, Kungs, es ticu, ak, Kungs, es ticu;

Pilnīgi viss ir iespējams, ak, Kungs, es ticu.

206 Visi, kas tic, paceliet savu roku, lūk, šādi, sakiet: “Es ticu.” [Sanāksme saka: “Es ticu.”–Tulk.]

207 Lūk, šeit sēž vīrietis. Es vilku garumā, runāju, jo viņš mirst no vēža. Viņš pārvietojas ar krukļa palīdzību. Bez Dieva šim cilvēkam vairs nav nekādas iespējas dzīvot. Viņam it visur iekšās ir vēzis, un viņš nomirs, ja ne Dieva žēlastība. Un kā es gribētu, lai es varētu vienkārši... [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.]...iedrošinājuma vārdu šim cilvēkam.

208 Tu, tu zini, ka šobrīd ārsti tev neko nevar palīdzēt. Tas jau ir pārāk tālu, saproti. Un tu... Tev ir tikai viena iespēja, un tā ir Kristū, saproti. Un, brāli, tu... Arī es kādu dienu nomiršu. Tev būs jāmirst, ja Jēzus vēl neatnāks. Man būs jāsatiekas ar tevi tur, jāstāvē tur pie tiesas sola. Un šovakar...

209 Ziniet, tāpat kā televīzijā; televīzija ir parādījusi, ka katru reizi, kad mēs kaut vai pirkstu pakustinām, tas tiek ierakstīts. Katrs mūsu teiktais vārds tiek ierakstīts. Tātad, saprotiet, televīzija ir to pierādījusi. Lūk, televīzija neveido attēlu, tā tikai nosūta to vilni pa kanālu uz televizoru. Saprotiet, tā to neveido. Televīzija pastāvēja, kad Ādams staigāja pa zemi, televīzija pastāvēja, kad...kad Mozus izgāja cauri Sarkanajai jūrai, televīzija pastāvēja, kad Elija bija uz Karmela kalna, saprotiet, bet viņi atklāja to tikai tagad. Saprotat? Un tagad it visur es...

210 Katra mūsu kustība un katra skaņa ir ierakstīta lentē, ar kuru mums būs jāsatiekas Tiesā. Tur mēs ieraudzīsim katru mūsu izdarīto kustību. Man būs jāatbild par vārdiem, ko es saku jums kā kalpotājs. Man tas būs jādara, jo es esmu atbildīgs par to Dieva priekšā.

211 Un tā, ja es varētu, es darītu tevi veselu, jo tev ir atlicis ļoti maz laika, ja Dievs neiejauksies. Un tā, es esmu nokāpis lejā un palūdzu par tevi, visu, ko vien es varēju. Brāli, ja vien es varētu kaut ko izdarīt cilvēkam, kas sēž tur šādā stāvoklī, es to darītu.

212 Bet atļauj man tev pajautāt, saproti. Tu...tu jau esi dziedināts, jo tā teica Jēzus. Saproti: “Ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti.” Un tā, ja tu varētu pieņemt to no savas sirds dziļumiem, tad tu tagad nemirsi, bet tu dzīvosi.

213 Lūk, saprotiet, mēs zinām, ka šobrīd cauri šai telpai iet televīzija. Mēs zinām to. Mēs to neredzam. Mēs nevaram to redzēt, mūsu acis nav tā veidotas, mūsu maņas nespēj to uztvert. Tam ir vajadzīga izgatavota elektronu lampa vai

kā nu to sauc, kristāls, lai to uztvertu.

214 Tāpat arī Dievs ir klātesošs. Mēs Viņu neredzam, bet mēs zinām, ka Viņš ir šeit. Jēzus Kristus ir tāds pats. Paskatieties, Viņš tikko kā uzrādīja Sevi, kā Viņš dara Sevi... Nu, kas attiecas uz dziedināšanu, ja Viņš tagad stāvētu tieši šeit, Viņš neko vairāk jums izdarīt nevarētu, saprotat, neko citu. Ja Dieva Dēls stāvētu šeit, un Viņš stāv, Viņš ir šeit, bet Viņš neko vairāk nevarētu jūsu labā izdarīt, jo Viņš jau ir apliecinājis Sevi šeit. Saprotat? Un Viņš ir šeit tieši tagad, tieši tāds pats, lai dziedinātu jūs un darītu jūs veselus.

215 Un tā kundze tur pateica man, sacīja: “Tu palūdzi svētību un pravietoji,” vai kaut ko tamlīdzīgu, par viņu, ka viņai piedzims bērns, tā, kura sēž tajā ratiņkrēslā. Un tā notika, viņai piedzima bērns.

216 Un tagad šī lēdija sēž šeit. Lūk, viņai bija kākšļa operācija, un viņa tika paralizēta. Nu, mēs vienkārši redzam, cik bieži notiek šādas lietas. Nu, māsiņ, es zinu, ka tu esi patiesa kristiete. Kāpēc Dievs ļāva tev tur sēdēt, es nezinu. Es domāju, ka varbūt tāpēc, ka tev ir... Ticība, tu...tu mēģini iegūt ticību, lai pieceltos no turienes, saproti; bet, tagad paklausies, vienkārši nemēģini to iegūt, bet vienkārši iegūsti to tagad, saproti, mēs...mēs vienkārši tur būsim. Tas arī viss, tas sāksies tieši tagad, un mēs kļūsim veseli. Un jūs, kas esat tur tajos ratiņkrēslos, vai...vai lai kur jūs nebūtu, vienkārši atcerieties, ka Kristus ir šeit.

217 Nu, jūs sakāt: “Vai ir kāds...? Vai tu redzi, kā mans attēls iet cauri...?” O-o, jā.

218 Pat Jēzus Kristus Vārdi, kurus Viņš runāja, kad Viņš bija šeit uz zemes, iet cauri šai telpai. Tie nekad nepazūd. Cik daudzi zina, ka tā ir zinātniska patiesība? Nu, kas tas ir? Tad Gars uztver to Vārdu, kas tika uzrakstīts, un izpauž to. Ak, slava!

219 Viņš ir šeit. Viņš ir šeit tieši tagad, Tas Kungs. Mēs vienkārši... Mēs esam tik daudz redzējuši, Viņš ir tik daudz izdarījis, ka mēs vienkārši gluži vai, ziniet, gluži vai klūpam uz tā. Ja mēs apjaustu, ne tikai kaut ko mītisku, kaut kādu teoloģisku jēdzienu, bet to pierādījumu, ko Viņš apsolīja, ka Viņš parādīs Sevi šinī laikā, un šeit Viņš to uzrāda tieši šeit, mūsu priekšā, tieši tagad. Cik tas ir brīnišķīgi! Vai tad tas nav brīnišķīgi?

220 Tagad tici. Vai tu tam ticēsi? Tici, ka tu nemirsi. Tu dzīvosi, un tu godāsi Dievu. Tu godāsi Dievu. Vai tu esi kristīts? Tu esi kristietis, vai ne? Tu esi kristietis. Nu, tu gribi dzīvot Dieva godam. Tad ej un dzīvo, mans brāli. Jēzus Kristus Vārdā, dzīvo!

221 Un, māsa, tu gribi staigāt Dieva godam un rūpēties par savu bērniņu; tādā gadījumā staigā, māsa, Jēzus Kristus Vārdā!

222 Jūs, ikviens no jums, dariet to pašu, Jēzus Kristus Vārdā! Neaizmirstiet šo “Westward Ho” moteli šovakar, Dieva klātbūtni, kas ir šeit apliecināta. Viņš

neuzlūko cilvēka vaigu. Viņš tikai vēlas, lai jūs ticētu. Vai tagad jūs ticat Viņam? Āmen. Lai Dievs jūs svētī.

223 Tagad nolieksim savas galvas. Es nezinu, kuru viņi ir izvēlējušies, lai atlaistu cilvēkus. Brālis Mašegjans, lūk, nāc šurp, brāli. Viņš atlaidīs cilvēkus lūgšanā. Lai Dievs jūs svētī.

Dievs, kurš ir bagāts žēlastībā

(The God Who Is Rich In Mercy)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 19. janvārī Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0119 ilgst 1 stundu un 28 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.